

منشور حقوق زن و وظایف وی در اسلام

ترتیب دهنده

د. ابراهیم ناصر

ترجمه

قریب الله «مطیع»

بسم الله الرحمن الرحيم

مقدمهٔ مترجم

شریعت اسلامی به مناسب ترین وجه کرامت و عدالت نسیت به زنان را بیان داشته و آنان را از جور و ستم جاهلیت نجات داده است، و عادلانه جنبه‌های مختلف انسانی و جنسی آنان اعم از دختر بودن، همسر بودن، مادر بودن و عضو جامعه بودن را محفوظ نموده است. مامنکر آن نیستیم که در بعضی از جوامع مسلمانان و در زمان‌های مختلف، برخی از مسلمانان به نام دین برزن ظلم روا داشته و او را از حقوق مسلمش مانند آموزش مسایل دینی محروم، و در انتخاب شریک زندگی مورد رضایت خاطرش آزاد نگذاشته اند، لیکن این امور از عدم شعور صحیح دینی سرچشمه گرفته و جنبه‌های عمومی ندارد. و همواره مسلمانانی بوده اند که منکر این اوضاع بوده و برای رفع آن تلاش نموده اند در حالیکه به همه هویداست

که زن در جامعه نقش بسیار اساسی را به عهده دارد. چنانکه شاعر میگوید:

الأم مدرسة اذا اعددتها أعددت شعبا طيب الأعراق

«مادر مدرسه ای است که اگر آن را مهیا نمایی یک ملت پاک نهاد راساخته ای». لیکن بعد از گشودن دروازه های تبادل فرهنگی باکشورهای غربی و شرقی غیر مسلمان، چیزهایی در جامعه اسلامی پدید آمد که قبل و بعد نداشت مانند: کار کردن زن در کارخانه ها و ادارات دولتی، و پیش نمودن زنان به مسایل سیاسی، و شرکت در مسایل انتخاباتی و..... زمانی که مرد وزن به گونه مساوی باهم، بدون مراعات خصوصیت های ذاتی هر کدام، پاجاپای یکدیگر بگذارند و اختلاف ذاتی و فطری جنس خود را نادیده بگیرند، مسیر زندگی به اهداف واقعی خویش منتهی نمیگردد، چون دور از عقل و عدالت است که خداوند جَلَّ جَلَّ بین دو جنس مختلف که مصالح ذاتی

آنها ومصالح جامعه مبنی بر اختلاف و تفاوت بین آنهاست، مساوات قایل شود، پس باید وظایفشان باهم فرق داشته باشد و عقل و عدل غیراین را نمی پذیرد.

زن نصف جامعه انسانی را تشکیل میدهد بلکه نصف مهمتر جامعه اند، پس باید در پرتو قانون الهی افراد جامعه را به کرامت، عدالت و رفع ستم نسبت به زنان فراخواند، تازنان بتوانند در مسایل آموزشی، تربیتی و شغل های مناسب باطیعت و سرشت و شخصیت اجتماعی و توان جسمی و روحی و تحمل مسؤولیت های ویژه خویش، و انتخاب همسروتشکیل خانواده و کانون زندگی مشترک، منصفانه به حقوق مسلم و مناسب خویش دست یابند، و چنین هم به نظر می رسد که مردم در پرتو حوادث و رویدادها خواهی نخواهی به تدریج به حکمت شریعت الهی درباره زن برمی گردند، حتی دشمنان نیز اعتراف می کنند که شریعت اسلامی

حقوق واحترامی به زنان داده است که به طور مطلق در هیچ یک از شریعت‌های دیگر و قوانین وضعی نیامده است. پس بر زن مسلمان لازم است که وحدت خانواده را رعایت کند و مرد نیز بر مبنای مسؤولیت‌ها و وظائف و تکالیفش در قبال همسرش این وحدت و این انسجام را حفظ کند. و در بیرون از منزل: زن باید حجاب را سخت مرااعات نموده و از اختلاط با مردان و خود نمایی وزینت و زیور نمایی حذر نماید که این خود رمزمسلمت جامعه از شیوع مسایل جنسی و بی بند و باری و بی سروسامانی است که جو امتحان غربی امروز در آن غرقند، اگر این مسایل در جامعه‌های مسلمانان بطور درست مرااعات شود، دل ها از آلودگی‌ها و جامعه از گمراهی‌ها و منکرات پاک خواهد شد و عفت و حیا مصون خواهد ماند، زیرا هر اندازه زنان از بتدال و بی بند و باری و موضع تهمت دور

باشند، قوت و صلابت مردان بیشتر خواهد شد، در غیر آن این صورت قضیه بر عکس خواهد گردید.

به امید ایجاد جامعه نوینی که خالی از هرگونه زشتی و فرمومایگی های باشد که بیناد خانواده و جامعه را متزلزل می سازد.

قریب الله «مطیع»

qarib@maktoob.com

پیشگفتار

این منشور که با همکاری و کوشش های دهها تن از دانشمندان و اندیشمندان اسلامی تهیه و آماده گردیده است، موضع و موقف شریعت اسلامی را در مورد حقوق زن و مسائل مربوط به وی که در عصر حاضر قضیه مهمی درساحات جوامع اسلامی بطور چشمگیر مطرح بوده و تمدن غرب مفتون آن گردیده، و غبار این فتنه بعضی از جوامع اسلامی و افکار برخی از فرزندان امت مسلمه را هم فرا گرفته است، بیان نموده و در دفاع از زن و حقوق وی، بسیاری از مسائل مربوط بتوی را طبق اوضاع پرآشوب و فتنه انگیز عصر کنونی بطور دقیق بررسی کرده و بشکل مختصر و مستند آماده و تقدیم نموده است.

مقدمه

الحمد لله والصلوة والسلام وعلى رسول الله وعلى آله وصحبه أجمعين. این منشور موقف شریعت اسلامی را در مورد زن و حقوق وی در جامعه بیان می کند، حقوقی که در عصر حاضر قضیه داغ و مهمی بوده و پیرامون آن بحث و مناقشه در هر گوشه و کنار صورت می گیرد، چون غرب گرایی با جلوه های سراب مانندش در همه کشور های اسلامی گسترش یافته و می خواهد فرزندان این امت را به بیراهه بکشانند، این پیام دلسوزانه بخاطر پند و عبرت به فرزندان امت اسلامی تقدیم می شود تا فریب بی دینان و اغوا کنندگان را نخورده و روزی به دام آنها نیفتند، و باید بدانند که خداوند عزوجل دستور و قانونی را که برای بشریت وضع نموده موافق و مطابق و شایسته هر زمان و مکان بوده و رحمت و عطوفت خداوند شامل حال همه است.

سازمان‌ها و گروه‌های بین‌المللی غربی با دیدگاه‌های سکولرستی و مادی گرایی منحظر و شهوانی شان، با همکاری و همدستی دولت‌های غربی، جهت هدف قراردادن ارزش‌های والای اخلاقی این امت تصمیم گرفته‌اند تا بصورت آشکار و شتاب زده، دشمنی خود را صراحتاً اعلام بدارند.

حالاً که به همه، اسباب عجز و ناتوانی سیاستمداران در مقابل حملات و تجاوزات سیاسی و عسکری دشمن هویدا و قابل درک گردیده است، و در این مراحل حساس که امروز و فردا با آن مواجه هستیم، نباید دانشمندان و اندیشمندان امت اسلامی در برابر حملات فرهنگی و فکری دشمن نیز عاجزانه گوش نشینی را اختیار کرده و واکنشی از خود نشان ندهند زیرا دشمن قبل از جبهات مستحکمی را در این روند تشکیل داده و جهات معینی را در داخل امت اسلامی هدف حملات فرهنگی خویش قرار می‌دهند، تا

بدینوسیله باور و اعتماد فرزندان این امت را به شعائر دین شان تضعیف نمایند. شاید هم بتوانند روزی کشوری از کشورهای اسلامی را مورد حمله قرار داده نظام سیاسی آنرا از بین ببرند و یا نیروی عسکری آنرا از پا در آورده متلاشی سازند، لیکن تا وقتیکه مسلمانان اطمئنان و اعتماد شان را نسبت به دین مقدس شان از دست نداده باشند هرگز دشمن توان این را نخواهد داشت که بر ملت‌های مسلمان مسلط و مسيطر شود.

خداؤند جَلَّ جَلَّ می‌فرماید: ﴿وَدَّتْ طَآئِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يُضْلُلُنَّكُمْ وَمَا

يُضْلُلُنَّ إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشَعُرُونَ﴾ آل عمران: ۶۹

«گروهی از اهل کتاب آرزو داشتند کاش می‌شد شما را گمراه کنند و با القاء شباهی در دینتان، شمارا از اسلام برگردانند، ولی با این کارها جز خویشتن را گمراه نمی‌سازند و نمی‌فهمند».

همچنان ﷺ می فرماید: ﴿وَدُّوا لَّوْ تَكُفِّرُونَ كَمَا كَفَرُوا فَتَكُونُونَ سَوَاءٌ﴾

النساء: ۸۹

«آنان دوست می دارند که شما کافر شوید همان گونه که خود کافر شده اند و (در کفر با ایشان) مساوی شوید».

این حقیقتی است که قرآن آنرا ثابت می کند و بدین ملحوظ موجب می شود تا مصلحان این امت گرد هم آمده با همدستی و همدلی و اتفاق نظر توطئه های شوم آنها را که در ساحات مختلف بويژه آنچه به زن تعلق می گيرد به امت اسلامی افشاء نموده از آن جلوگیری نمایند.

ترجم آوری این وثیقه نامه کوشش شده تا با ذکر دلیل بدون شرح مفصل آن بطور مختصر و فشرده به خوانندگان گرامی تقدیم گردد..

این منشور حاوی مطالب ذیل می باشد:

* سر آغاز و مقدمات اساسی.

* اصول و مقررات شرعی مربوط به حقوق زن و وظایفش .

* بیان توضیحی و تعلیلی به برخی از این اصول .

* سفارش ها و درخواست ها.

سرآغاز و مقدمات اساسی

در مورد حقوق زن و وظایف وی مبادی و مقدمات اساسی شرعی و واقعی وجود دارد که هرگونه ترکیب و اصول شرعی پیرامون آن را مورد بحث و بررسی قرار داده، خواسته‌ها و مسلمات آنرا تعیین می‌نماید، چنانکه راه علاج عوارض و پیش آمدهای مترقبه را نیز درمی‌یابد، که مهمترین آن از قرار ذیل است:

۱- اعتقاد قاطع براینکه یگانه مصدر خیر و حق، چه مربوط به امور دنیوی باشد و یا اخروی، همانا وحی الهی با دو اصلش، قرآن کریم و سنت مطهر پیامبر ﷺ می‌باشد.

وبه تعقیب آندو اصل پاک، اجماع ثابت شده و معتبر قرار گرفته و نظر به ارزش و اعتباری که در اسلام دارد در وقت ضرورت به آن رجوع شده و مخالفت با آن جایز نمی‌باشد، زیرا یکی از شروط و زیربنای ایمان بشمار می‌رود، خداوند عَزَّوجَلَّ می‌فرماید:

﴿فَلَا وَرِبَّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بِيْنَهُمْ ثُمَّ لَا

يَحْدُوْا فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ النساء: ۶۵

«به پروردگارت سوگند که ایمان نمی آورند تا آنکه ترا در آنچه میانشان مایه اختلاف است، داور گردانند، آن گاه در آنچه داوری کردی، هیچ دلتنگی در خود نیابند و تسليم شوند به تسليم شدنی». واژجمله امور معلوم و آشکار در دین، که باید هر مسلمان آنرا بداند، یگانه پنداشتن خداوند در آفرینش همه کائنات است، که بنده باید ایمان و یقین کامل داشته باشد که قانونگذار و حکمفرما، درهمه شئون و عرصه های زندگی افراد و جوامع بشری، تنها و تنها الله تبارک و تعالی می باشد.

و در مورد یگانه پنداشتن خداوند در عبادت اینست که بندگان باید در تمامی امورشان، الله ﷺ راحاکم و داور خود گردانند، و به جز او کسی دیگری را به داوری برنگزینند.

۲- بندۀ مسلمان باید یقین کامل داشته باشد که شریعت اسلامی در هر زمان و مکان قابل تطبیق بوده و اهلیت و شایستگی آنرا دارد، و قوانین و احکام آن، همه نواحی حیات بشری را در بردارد، و یقین و اعتماد کامل بر همه احکام و قوانین کلی و جزئی دین داشته باشد، و بداند که اسلام دینی متمکamlی است که کلیه امور خیر، عدل و مساوات، رحمت و شفقت را فراگرفته است. خداوند ﷺ می فرماید: ﴿إِنَّ هَذَا الْقُرْءَانَ يَهْدِي لِلّٰقِيْهِ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَيْرًا﴾ الإسراء: ۹

«قطعا این قرآن به آیینی که پایدارتر است راهنمون می گرداند و مؤمنان را که کارهای شایسته می کنند بشارت میدهد که پادشی بزرگی برایشان خواهد بود» آنچه سبب اعتماد و اطمینان در این مورد می شود، آنست که مصدر این قوانین و مقررات، خداوند

عزیز و حکیم است، ذاتی که بربندگانش لطف و شفقت می‌ورزد
و با علم گسترده و حکمت کاملش مدبراً موراست، خداوند ﷺ
میفرماید:

﴿أَفَمُّكَمْ أَجْنِهْلِيَّةٌ يَبْعَوْنَ وَمَنْ أَحَسَّنْ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُوقَنُونَ﴾^{۵۰} المائدة: ۵۰
«آیا خواستار حکم جاهلیت اند؟ و برای مردمی که یقین دارند،
داوری چه کسی از خدا بهتر است» لذا درست کردن و اصلاح نمودن
هرگونه خللی در هر حالت و در هر رابطه ای، لازم است که موافق
به معیار شریعت باشد، خواه در درستی یا نادرستی، یا در حق باشد
یا در باطل، و نباید این معیارها را دیگران که از نگاه دین و عقیده
با ما ارتباطی ندارند و یا هم آنده مسلمانانی که متأثر به ایدیولوژی
آنها اند سنجش و تعیین نمایند، خداوند ﷺ می‌فرماید:

﴿وَاحَدَرَهُمْ أَنْ يَقْتِلُوكُمْ عَنْ بَعْضٍ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ إِلَيْكُمْ﴾^{۴۹} المائدة: ۴۹

«واز آنان بر حذر باش، مبادا که ترا در بخشی از آنچه خدا بر تو نازل
کرده، به فتنه دراندازند»

۳- به فرزندان امت اسلامی آگاهی داده شود تا از قوانین و مقررات وضع شده توسط بشرکه اغلبًا بر مبنای مخالفت با نصوص قرآنی و قواعد و اصول دین اسلام استوار بوده و با شعائر و ارزش‌های والای دین مغایرت دارد هرچند احياناً در ظاهر زیبا و پسندیده جلوه نماید و شاید هم در بعضی از جوانب این قوانین گوشۀ از حقایق به نظر آید که آنهم بدون شک نتیجه سرشت پاک انسانی بوده که در ابتدای خلقت بر آن آفریده شده و یا اینکه در نتیجه عقلانی بودن بشر چنین جنبه مثبتی در قوانین وضعی به نظر خواهد بخورد، بر حذر باشند. خداوند می فرماید: ﴿وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ﴾ النساء: ۸۲

«واگر- قران- از جانب غیر خدا می بود قطعاً در آن اختلاف بسیاری
می یافتند»

همچنان آگاه ساختن فرزندان این امت بر اینکه مصدر همه
تبهکاری و فساد و گزندهای که بشربت چه مسلمان و چه کافر از آن
شکایت داشته ورنج می برند همانا مغایرت و تباین قوانین وضع
شده و خود ساخته آنها با اسلام و دوری ایشان از آیین و ارشادات
اسلام که یگانه مرجع اساسی حق بوده، و آرامش و آسایش بشریت
در آن نهفته است، می باشد، خداوند ﷺ می فرماید:

﴿ظَاهِرَ الْفَسَادُ فِي الْأَبْرَارِ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبُوا أَيُّدِيُّ النَّاسِ لِيُذِيقَهُمْ بَعْضَ
الَّذِي عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ الروم: ۴۱

«فساد در بر و بحر آشکار شد به سبب عملکرد مردم» همچنان

او تعالیٰ ﷺ می فرماید: ﴿لَوْ كَانَ فِيهَا إِلَهٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا فَسُبْحَانَ اللَّهِ

رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ﴾ الأنبياء: ۲۲

«اگر در آن دو- آسمان و زمین- جز خدای یگانه، خدایان دیگری وجود میداشت، قطعاً میان و آسمان هر دو تباہ می شد، پس منزه است خداوند پروردگار عرش، از آنچه وصف می کنند».

۴ - مسلمان باید مตیق نبوده و ایمان کامل داشته باشد که دین اسلام یگانه دینی عدل است، و لازمه وخواست عدل اینست که میان دو هم جنس مساوات برقرار کند، و دو جنس مختلف را وقییکه امکان مساوات میان شان نباشد، از هم جدا کند.

و کسیکه ادعا می کند که اسلام دین مساوات بدون قید و شرط است، اشتباه بزرگی را مرتكب شده است، زیرا مساوات

مطلق گاهی هم نیاز به عملی نمودن مساوات میان دوچیز متفاوت و مختلف را ایجاب میکند، که این در حقیقت ظلمی آشکار است، وکسانی که برداشت شان از مساوات، عدل است، آنها معنای درستی را از کلمه مساوات برداشت نموده اند ولی در لفظ آن به خطأ رفته اند، زیرا یک حرف از قرآن کریم هم امر به مساوات مطلق ننموده است، بلکه امر به عدل ننموده است، چنانکه خداوند ﷺ می فرماید:

﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعُدْلِ وَالْإِحْسَانِ﴾ النحل: ٩٠

«در حقیقت، الله به عدل و احسان امر میکند» چه بسا احکام و قوانین شریعت اسلامی براساس عدل استوار است، و مساوات را در صورتی مراعات مینماید که در آن عدل باشد، و همچنان تفاوت در صورتی میگذارد که در آن عدل برقرار باشد، خداوند می فرماید:

﴿وَتَمَّتْ كَلْمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا لَا مُبَدِّلَ لِكَلْمَنَتِهِ، وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ الأنعام: ١١٥

«وسخن پروردگارت به صدق و عدل سرانجام گرفته است، کلمات

اورا دگرگون کننده ای نیست، واشنوای داناست» یعنی صدق درآگاهی، وعدل دراحکام. لذا اسلام زندگی و روابط بشریت را براساس عدل تا آخرین حد بربا نموده واستوار نگه میدارد، پس عدل در هر حالت و با هر کسی و از هرانسانی مطلوب است، خداوند ﷺ میفرماید:

﴿وَلَا يَجِرِّمَنَّكُمْ شَنَائُنَ قَوْمٍ عَلَى أَلَّا تَعْدِلُوا أَعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ﴾

﴿لِلتَّقْوَىٰ وَأَتَقْوُا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ حَيْرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ المائدہ: ۸

«ودشمنی قومی، شمارا برترک عدالت و اندارد، عدالت کنید که آن به تقوا نزدیکتر است».

۵- در مورد روابط میان بشر، جاهلیت غربی عصر حاضر، به نظریه(فردی) معتقد بوده آنرا معیار اساسی قرارداده است، که به طبیعت حال و از روی منطق نتیجه و سرانجام این طرز فکر چنین خواهد شد که پیروانش تسليم برآن گردند که یقیناً علاقه و رابطه

میان انسانها براساس کشمکش‌ها و غالب آمدن یکی بر دیگری، و خودخواهی و بخالت، و تنگی بر دیگران بوده و کمک، همکاری، دستگیری، بخشش، ایثار و فدایکاری در جوامع آنها راهی نداشته و ندارد. این همه دگرگونی حاصل و ثمره کجری از جاده حقیقت و از راهی که خداوند حَمْدُهُ وَكَلْمَانُهُ آنرا برای بشریت وضع نموده است، می‌باشد. پس کشمکش‌ها و اختلافات میان زن و مرد، و حقوق متعلق به هریکی از آنها، که اجندای کنفرانسها و محافل جهانی را در این وقت و زمان تشکیل می‌دهد، همه نتایج میراث تاریخ و فرهنگ غرب است که ریشه‌های دینی - تحریف شده - آنرا تقویت کرده و مفکوره عداوت و دشمنی میان زن و مرد را ازلی معرفی می‌نماید، و زن را سبب و مصدر اساسی همه اشتباهات می‌خوانند، این میراث تاریخی غرب شاید با بعضی از فرهنگ‌ها و آیدیالوژی‌های دیگر خلط خورده و همسیرگردیده باشد، ولی بدون شک و با تأکید،

با شریعت اسلامی و فرهنگ مسلمانان هیچ رابطه و نسبتی نداشته و ندارد. در آین اسلام زن و مرد این حق را ندارند که حقوق را تعیین نمایند، بلکه یگانه کسیکه حقوق همه را مقرر و تعیین می نماید، خداوند لطیف و داناست، که فرموده است: ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ

۱۸۹ *إِنَّ نَفْسًٰ وَجِدَةٌ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا* الأعراف:
«اوست کسی که شمارا از نفس واحدی آفریده و همسرش - حوا - را ازوی پدیدآورد تا - آدم - بدان آرام گیرد - و انس یابد - ».

اما بی عدالتی، جور و ستم، سلب و تلف حقوق در محیط زیست مسلمانان و بخصوص در زندگی بعضی از خانواده ها که به مشاهده می رسد اسباب و علل مختلفی داشته که در این منشور به دو مورد آن اشاره می شود.

اول اینکه آنها به اصول و مقررات دین مقدس اسلام توجه و متمسک نبوده، قوانین و فرهنگ غربی را سرمشق امور خود قرار داده اند، دوم اینکه از رسم و رواج‌های فرسوده که مخالف شریعت اسلام بوده تقلید و به آن عمل نموده اند، که بالاخره منجر به معضله های گوناگون شده و در نتیجه از آن صراط مسقیمی که خداوند عزوجل برای سعادت بشر تعیین فرموده منحرف شده به بیراهه رفته اند و سبب همچو بی عدالتی ها در مجتمعات ایشان شده است.

۶- جنگ و مبارزه کافران از ابتدای درخشیدن نور اسلام و پایداری آن، علیه مسلمانان آغاز گردیده واستمرار خواهد داشت، خداوند ﷺ می فرماید:

﴿ وَلَا يَرَأُونَ يُقَاتِلُونَكُمْ حَتَّىٰ يَرُدُوكُمْ عَنِ دِينِكُمْ إِنْ أَسْتَطَعُوا ﴾البقرة: ۲۱۷

«واینان همچنان - مستمراً - باشما پیکار می‌کنند تا اگر بتوانند شمارا از دین تان برگردانند».

و توأم با سلط کفار بر مسلمانان که گاهی رخ داده است، گروه منافقان نیز میان مسلمانان عرض اندام نموده، و آنچه را که در قلب می پرورانیدند، با موضع گیری هایشان آشکار ساخته، و کسانی هم پیدا شده که دنبال آنها رفته اند، از اینرو باید مبارزه جدی و تصفیه حساب با این گروه فتنه انگیز صورت گیرد، چنانکه خداوند جل جلاله می فرماید:

﴿يَأَيُّهَا أَنْبِيَاءُ إِنَّمَا جَهَدُكُمْ لِلْكُفَّارِ وَالْمُنَافِقِينَ وَأَعْلَمُ عَلَيْهِمْ وَمَا وَنَهُمْ جَهَنَّمَ وَإِنَّمَا الْمَصِيرُ﴾ التحریم: ۹

«ای پیامبر! علیه کافران و منافقین جهاد کن و برآنان غلظت کن، و جایگاه شان دوزخ است، و چه بدسرانجامی است!».

ومی فرماید:

﴿ هُمُ الْعَدُوُ فَاحذِرُهُمْ قَاتِلُهُمُ اللَّهُ أَنَّى يُؤْفَكُونَ ﴾ المناقون: ٤

«آنان خود دشمن اند، پس از آنان بر حذر باش، خداوند هلاک شان
کند، چگونه بیراهه می روند؟!»

چنانکه لازم است مسلمانان، از راه و روش فربیکارانه بسیاری از آنان
که نصوص شرعی - آیات و احادیث - را تحریف و تأویل نموده و
معانی والفاظ و یا مفهوم و مقصود آن را، با پیشکش نمودن شباهات
باطل و بی اساس، برای مردم ارایه میدارند، آگاهی داده شوند.
همچنان لازم است دنباله روان حلقه بگوش این گروه مکارکه
تحت تاثیر شکست مادی و معنوی، که در عصر حاضر گریبان گیر آنان
شده، نصیحت و توجیه و راهنمایی شوند، تا همچو مردمان فریب
خورده ساده لوحیکه حس عزتمندی و افتخار به احکام و قوانین این
دین عزیز در وجود شان ضعیف شده و زیر تأثیر تبلیغات و شباهات

گمراه کننده این گروه منافق رفته اند، به خود آمده، و به عزت
و اعتلای دین اسلام پی برند.

اصول وضوابط شرعی در مورد حقوق و وظایف زن

در تاریخ اسلام و مسلمانان مشکلی بنام (مسایل زن) چه در اوج قدرت و عزت شان، و چه در زمان ضعف و شکست آنان وجود نداشت، ولی هنگامیکه غرب و فرزندان غرب زده شان، امراض ورنجهايی گوناگون را با تبلیغات شان در جوامع بشری-که کشورهای اسلامی نیز شامل آن میباشد- انتقال دادند، مسایل و پیامد های بنام (مسئله زن) مطرح گردید که گویی هیچ موضوع مهمتری جز مسئله زن قابل بحث و مناقشه نیست، غربی ها و دنباله روان آنان صدای بنام آزادی زن را در جامعه مسلمانان بر اساس طرز فکری سیکولرسی غربی بلند نمودند. لذا لازم می بینیم که بعضی از اصول وضوابط شرعی مربوط به زن را که دین مبین اسلام آنرا مقرر و تعیین نموده بیان نماییم:

۱- زن طرفی از دو جنس بشری بشمار می رود، خداوند ﷺ می فرماید: ﴿وَإِنَّهُ خَلَقَ الْرَّوْجَيْنَ الَّذِكَرَ وَالْأُنْثَى﴾ النجم: ۴۵ «و اوست که جفتهای نر و ماده را می آفریند» چنانکه زن پاره و جزوی ازیک نفس انسانی است، خداوند ﷺ می فرماید: ﴿يَأَيُّهَا النَّاسُ أَتَقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُم مِّنْ نَفْسٍ وَّجَنَّةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا﴾ النساء: ۱ «ای مردمان! از خشم پروردگار تان پرهیزید، پروردگاریکه شمارا ازیک انسان بیافرید و سپس همسرش را از او پدید آورد». پس زن در اصل و منشأ و سرنوشتی، خواهر مرد بوده، و در راه آبادی و بهبودی جامعه - دراموری که به هر کدامی آنان تعلق می گیرد - همراه وهم مسیر است، همچنان در مسایل عامه دینی، مانند توحید و اعتقاد، پاداش و کیفر، و بلاخره در همه قوانین و مقرراتی

که مربوط به حقوق و وظایف آنها است فرق و تفاوتی میان این دو جنس وجود نداشته و ندارد، خداوند عَجَلَ می فرماید:

﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَى وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحِينَهُ حَيَةً طَيْبَةً وَلَنُجَزِّئَهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ النحل: ۹۷

«هر کس از مرد یا زن که کار نیک کند واو مومن باشد، بی گمان به زندگی پاک و پسندیدای زنده اش میداریم و مسلمما به آنان برحسب نیکوترين آنچه می کردند، پاداش می دهیم» و پیامبر بزرگ اسلام صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ می فرمایند: (إِنَّمَا النِّسَاءُ شَقَائِقُ الرِّجَالِ) نزد ابو داود و ترمذی «همانا زنها، خواهران مردان اند» از اینرو میزان عزت و کرامت در نزد خداوند عَجَلَ تقو و پارسایی است، چنانکه خداوند عَجَلَ می فرماید:

﴿إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَنْفَكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَيْرٌ﴾ الحجرات: ۱۳

«بی گمان گرامی ترین شما در نزد خدا، متقدی ترین شماست» و هیچ تعبیر دقیق، بلیغ و رساتری از این لفظ در خواهیم یافت، هنگامیکه

خداوند ﷺ فرمود: ﴿بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ﴾ آل عمران: ۱۹۵ «همه از هم دیگرید». یعنی: مردان شما در طاعت الله تعالی مانند زنان شما هستند، وزنان شما مانند مردان شما، زیرا هر دو جنس، از نسل آدم و حوا بوده و هر دو جنس مکلف می باشند.

همچنان خداوند ﷺ فرموده: ﴿فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيقُ عَمَلَ عَدِيلٍ مِنْكُمْ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَى بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ﴾ آل عمران: ۱۹۵ «آنگاه پروردگارشان دعای ایشان را پذیرفت و پاسخشان داد که من عمل هیچ کسی از شمارا که به کار پرداخته باشد - خواه زن باشد یا مرد - ضایع نخواهم کرد، پاره ای از شما از پاره دیگر هستید».

پس هر دو نوع زن و مرد در مفهوم و معنای انسانیت، و در عموم احکام و قوانین دین و میزان عدل الهی باهم برابراند.

و حکمتی را که خداوند آفرید گار عَلَّمَ لازم دانسته اینست که زن با مرد در آفرینش، هیئت و تکوین برابر نباشند، و همین اختلاف و تفاوت های که در نهاد هردو جنس گذاشته شده، سبب می گردد که فرق و تفاوت های در توان و نیروی جسمانی و عواطف و خواسته ها وارد های آنان نیز ظاهر گردد.

خداوند جَلَّ جَلَالُهُ می فرماید: ﴿وَلَيْسَ اللَّهُ كَلَّا لِأَنَّهُ﴾ آیه عمران: ۳۶ «پسر مانند دختر نیست».

و در مورد زن می فرماید: ﴿أَوَّمَنْ يُشَّوُّءُ فِي الْحِلْيَةِ وَهُوَ فِي الْخِصَامِ غَيْرُ مُبِينٍ﴾ الزخرف: ۱۸ «آیا کسی را که در لابلای زینت و زیور پرورش می یابد، و به گفتگو و کشمکش در بحث و مجادله نمی تواند مقصود خود را خوب و آشکار بیان واثبات کند». تفاوت واختلافی که هر کدام، زن و مرد بر آن سرشت شده اند، سبب شده

تا حکمت ها و احکامی در مورد طرفین ایجاد شود، این اختلاف که البته نظر به حکمتی که خداوند ﷺ دانا و آگاه آنرا بهتر می داند، تفاوت های را در بعضی از جوانب تشریعی، کار و وظیفه، که با تکوین و خصوصیت های دو جنس سازگار است، لازم گردانیده است. خداوند ﷺ می فرماید:

﴿أَلَا لِهِ الْخُلُقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ (الأعراف: ٤)

«آگاه باشید که تنها او می آفریند و تنها او فرمان می دهد. بزرگوار و دارای خیرات فراوان، خداوندی است که پروردگار جهانیان است». پس اراده آفرینش عالم هستی که خداوند ﷺ آنرا مقدر گردانیده، با اراده دینی و شرعی خداوند ﷺ در اوامر و احکام و تشریعات، هر دو باهم در شأن زن و مرد یکجا شده تا مصالح عامه، و آبادی جهان و تنظیم حیات فردی و اجتماعی بشریت تأمین گردد.

۲- براین حقایق ثابت، احکام شرعی عام مرتب می شود تا این حقیقت را ثابت و استوار نگه دارد، مانند احکام متعلق به خانواده، چون خانواده در نظام اسلامی یگانه زیر بنا و نهاد جامعه بشمار می رود، پس نظر به قوت و همبستگی خانواده، آسودگی، شایستگی، امنیت و آرامش جامعه نیز تأمین می شود. نقش خانواده در اسلام بسیار مهم بوده و اهداف و مرام بزرگی همچو آرامش، رحمت و مهربانی و عطوفت میان افراد جامعه را محقق می سازد. خداوند ﷺ می فرماید: ﴿وَمِنْ أَيْنِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً﴾ الروم: ۲۱

«ویکی از نشانه های - عظمت - خداوند این است که از جنس خودتان همسرانی را برای شما آفرید تادر کنار آنان بیارامید و در میان شما و ایشان مهر و محبت انداخت» بویژه نقش زن در قوت

و همبستگی خانواده مهم و بنیادی بوده و بروز هرگونه هرج و مرج و بی غوری زن در مردم خانواده، انعکاس بدی بر افراد خانواده دارد، پس جامعه سالم با تصمیم قاطع دوراندیش، در برابر بی خردی و ندانی های جاهلیت عصر حاضر که از مقام زن کاسته و نقش وی را در خانواده نادیده گرفته و مسئولیت های سنگین خانوادگی که بدوش دارد آنرا بی اهمیت جلوه میدهند، ایستادگی جدی نمایند چون زن مسلمان واقعاً بخاطر مصالح خانواده و جامعه مسئولیت بس بزرگی را متحمل می شود.

در مقابل بر مرد لازم است رنج و مشقت کار و برآورده ساختن نیازمندی های خانواده را که شریعت اسلام بروی واجب گردانیده است متحمل شود. خداوند ﷺ می فرماید:

﴿الرِّجَالُ قَوْمٌ عَلَى النِّسَاءِ إِمَّا فَضَلَّ اللَّهُ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ وَإِمَّا﴾

﴿أَنْفَقُوا مِنْ أَمْوَالِهِمْ﴾ النساء: ۳۴

« مردان بر زنان بزرگ و حاکم اند، به سبب آنست که الله ﷺ بر خی آدمیان را برابر برخی، برتری داده است ».

همچنان الله ﷺ می فرماید: ﴿ وَلَئِنْ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفٍ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ ﴾ البقرة: ۲۲۸

« و برای زنان است - بر عهده مردان - همانند آنچه بر عهده زنان است بطور پسندیده و - لیکن - مردان را برآنان (زنان) درجه ای برتری هست ».

بزرگی و حاکم بودن مرد به این معنی است که وی رهبری و قیادت جامعه کوچک یعنی خانواده را بدوش دارد که وی شرف آنرا حاصل نموده و نباید از توانمندی خود سوءاستفاده نموده و راه ستم پیش گیرد.

قیادت مرد برخانواده به مصلحت زن و همه افراد خانواده است، زیرا مسئولیت نقهه و تهیه نمودن خوراک و پوشاش، حفظ و نگهداری آنها همه و همه بمرد واجب است، لذا باید از رئیس خانواده اطاعت درست صورت گیرد، البته اطاعت در کاهای نیک و شایسته، و نه اینکه فرمانبرداری مطلق. پیامبر ﷺ می‌فرمایند: «همانا اطاعت در معروف است» متفق عليه. یعنی اگر مردی خانواده اش را به معصیت و نافرمانی خداوند ﷺ امر نماید، پس در چنین حالت اطاعت وی براعضای خانواده لازم و واجب نیست.

۲- مرد مکلف است نقهه زن را بدوش گیرد، زیرا نقهه حق مسلم زن، ونصیب فرض شده وی در مال مرد است، که از وی در حالت قدرت و توان ساقط نمی‌گردد، خداوند ﷺ می‌فرماید:

﴿لِيُنْفِقَ ذُو سَعَةٍ مِّنْ سَعْتِهِ وَمَنْ قُدِرَ عَلَيْهِ رِزْقٌ فَلِيُنْفِقْ مِمَّا أَئْنَهُ اللَّهُ لَا

يُكْلِفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا مَا مَأْتَهَا سَيَجْعَلُ اللَّهُ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا﴾^۷ الطلاق:

«باید که خرج کند توانگر از توانگری خود، و آن کس که بروی روزی اش تنگ شده است پس باید از آنچه که خداوند حَمْدُهُ به او بخشیده است خرج کند. خداوند حَمْدُهُ هیچ کس را جز به آنچه به او بخشیده است مکلف نمی کند به زودی خداوند حَمْدُهُ پس از تنگدستی آسایشی را پدید خواهد آورد».

و این نفقه حق ثابت و مسلم زن بوده ربطی به حقوق و اموال شخصی زن که در تصرف وی است ندارد، زیرا زن در اراده و آنچه که تحت تصرفش است آزادی واستقلالیت برابر با مردان دارد، و این حقيقة است که شریعت پاک اسلام آنرا تعیین و مقرر نموده است. جاهلیت عصر حاضر که تا نیمه دوم قرن بیستم دوام کرد، زن را درگردد آوردن مال و مصرف نمودن آن، کم اهل و ناقص معرفی نموده - چنانکه در قوانین و مقررات لاتینی وجود دارد - امادر نظام و مقررات اسلام، زن در این حوزه شخصیتی مستقلی مانند مرد

شمرده شده واژه‌هایت کامل برخوردار است، و تفاوتی در این عرصه میان زن و مرد گذاشته نشده است.

۴- رابطه میان زن و مرد در جامعه اسلامی و داخل خانواده، براساس تکمیل کننده یکدیگر در نقشهای مربوط به هردو جانب می باشد- یا میتوان تکمیل کننده وظیفوی آنرا نامید- و از جمله اهداف و مقاصد این همبستگی تکمیلی میان زن و مرد اینست که مرد آرامش و اطمینان خاطر، دوستی و محبت و رحمت را در این رشتہ دریابد، چنانکه خداوند ﷺ می فرماید:

﴿وَمِنْ أَيَّتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ

بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً﴾ الروم: ۲۱

« و از آیات- عظمت- او تعالی این است که از خودتان برایتان همسرانی آفریده تابدانها آرام گیرید و در میان شما مودت و رحمت نهاد».»

لفظ سکون کلمه‌ای است که هیچ تعبیری رسا و بليغى در زبان عربی مانند آن وجود ندارد، و شاید در زبانهای دیگر نیز همچو معانی که اين کلمه در بردارد، وجود نداشته باشد، کلمه سکون چند معنایی را در بردارد مانند: امن، راحت، اطمینان، آرامش، انس و محبت که وجود همچو صفات تاثیر و انعکاس مثبت بر خود همسران و فرزندان شان، و بالآخره بر همه افراد جامعه دارد. پس هنگامیکه فرق و تفاوت در صفات بدنی و نیروی جسمانی و روانی هر دو جنس وجود داشته باشد، بدیهی است که در وظایف زندگی اجتماعی نیز تفاوت های ایجاد خواهد شد، از این رو متمم بودن دو جنس در وظایف و مسئولیت ها و حقوق، ثمره و حاصل عدل و انصافی است که آیین اسلام همچو روابط و علائق را استوار و پایدار نگهداشته است.

بنابراین شریعت اسلامی حوزه کار و عمل مرد و نوعیت آنرا در زندگی اجتماعی مقرر و تعین نموده است، چنانکه میدان کار

وعمل اساسی زن و نوعیت آنرا نیز نشانه گزاری و محدد ساخته است. این مقررات و محدودسازی های وظایف زن و مرد راعقل سلیم و سرشناس و فطرت راست و مستقیم پذیرفته و می پذیرد، بلکه با آن سازگار وهم آهنگ می شود، و سرانجام موجب تکامل، توازن، امن و آرامش اجتماع شده بدون اینکه یک جهت سنگینی مسئولیت را بیشتر از حد و توان جسمی اش، و آنچه که رسم و عادات برآن معمول است، بردارد.

لذا تحمیل نمودن وظایف و مسئولیت های مرد برزن، بدون نیاز شخصی زن و یاجامعه، ظلم و جور محسوب می شود، زیرا اینکار نه تنها تجاوز بر عدل و دادی که در مورد حقوق و واجبات آنها تعیین و مقرر شده می باشد، بلکه تعرض و بی احترامی بر کرامت و حقوق زن تلقی می شود.

۵- حالا که محدوده وظیفه زن در زندگی اجتماعی مشخص شد، سخن حتما متوجه تعلیم زن می شود، از اینرو ما تأکید بر آن داریم که تعلیم زن در اموریکه بنده جز بوسیله آن پروردگارش را پرستش نمیتواند، مانند فرایض مربوط به ایمان و یا فرایض عبادات وغیره واجب شرعی است که زن و مرد در این مورد با هم برابر و مشترک

اند، پیامبر اکرم ﷺ می فرمایند:

«آموختن علم و دانش بر هر مسلمانی واجب است» روایت ابن ماجه.
پس تحصیل و آموختن علوم و معارف، نظر به وظیفه و مسئولیت هر یکی (زن و مرد) بر آنها لازمی و واجب میگردد، اما آموختن علوم و معارف بیشتر از آنچه ذکر شد، از جمله امور مستحبی است که نباید بر دیگر واجبات ضروری متعلق به امور دنیوی و آخری تنگی و فشار آورد.

۶- شریعت اسلامی که حمایت کننده سرشت انسانی بوده و بر عدل استوار است، حامی و نگهبان حقوق زن در جامعه می باشد، و نسبت به قوانین و مقررات تصویب شده از جانب سازمان ملل متحده مربوط به حقوق انسان، اهمیت فراوانی به حقوق زن قایل است. در حالیکه جاهلیت عصر حاضر این حقوق را نادیده گرفته واگرایی حرمتی و تجاوزی بر آن صورت گیرد، توجه والتفاتی به آن نمیکند.

بطورمثال: حق زن در ازدواج مطابق احکام و قوانین شریعت اسلامی، حق وی در مادر بودن، و حق وی در مورد اینکه خانه داشته و مسؤولیت آنرا بدوش گرفته بتواند و مانند زمامدار کشوری کوچکی سرپرستی امور به او تعلق بگیرد، و موقع و فرصت کامل بوي داده شود تا وظایفی که موافق با سرستش است آنرا بصورت درست اجرا نماید.

لذا هرجامعه و هرگونه قانونی که مانع ازدواج زن گردد، و مجال وساحه را بروی تنگ نماید، در حقیقت حقوقش را پایمال نموده و ظلمی بزرگی را بروی روا داشته است.

زن در شریعت اسلامی حق دارد تا همسر و همسفر زندگی خویش را در محدودهٔ فرمودهٔ پیامبر ﷺ برگزیند، چنانکه آنحضرت ﷺ فرموده اند: «هرگاه کسی از دختر شما خواستگاری نماید و شما از اخلاق و دین پسر راضی باشید، پس وی را نامزدش سازید» روایت ابن ماجه.

زن میتواند - در حالت عدم پایداری زندگی زناشوهری - از ادامه زندگی باشوهر کنار رفته، و عقد را فسخ نماید، و در این مسئله دلایل و نصوص صحیحی وارد است که آنرا تأیید می‌کند، پس لازم است در هنگام اختلاف و یا اجتهاد در احکام، به آن مراجعه شود.

۷- نگهداری عفت و آبرو یک اصل شرعی عام بوده و شامل مقاصد شرعی می‌باشد، مقاصد شرعی عبارتند از: حفظ دین،

نفس، آبرو، عقل، و مال که علماء بر حرمت و حیثیت آن اتفاق نظرداشته اند و تمامی احکام و مقررات شرعی بر مبنای آن اتخاذ می گردد، پس هرگونه عیبجویی در آن مردود شمرده شده و در حقیقت تخطی و تجاوز بر شریعت اسلامی و اهداف والای آن، وجامعه اسلامی محسوب می شود. و هرگاه غرب در مسئله مربوط به حقوق زن در اسلام انگشت انتقاد را متوجه سازد، درحقیقت از خط قرمز عبور کرده و این حق مسلم زن مسلمان را پایمال کرده اند، و درمجموع این عملکرد آنها تعرض به شریعت و مجتمع اسلامی شمرده می شود، و اگر جلو آنان گرفته نشود سبب نشر وشیوع فواحش و رذائل همانطوریکه در میان خود شان بوقوع پیوسته، خدا نا خواسته در میان مسلمانان نیز سرایت می کند.

خداوند ﷺ می فرماید:

﴿إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَن تَشْيَعَ الْفَحْشَةُ فِي الَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالآخِرَةِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ التور: ۱۹

«به راستی کسانی که دوست دارند، فاحشه در میان کسانی که ایمان آورده اند، شایع شود برایشان عذابی در دنیا و آخرت است، و خداوند می داند و شما نمیدانید».

لذا قانون گذار حکیم و دانان جل جلاله احکامی را بخاطر حفظ و حمایت این مبدأ وضع نموده، از جمله ازدواج میان مرد با زن را قانون گذاشته، و این رشتہ زنا شوهری را پیمان قوی نامیده است، چنانکه الله

﴿وَأَخَذَنَ مِنْكُمْ مِّيقَاتًا غَلِيلًا﴾ النساء: ۲۱

«زنان پیمان محکمی - هنگام ازدواج - از شما گرفته اند». و بخاطر مسئون بودن این مبدأ از بی حرمتی و تجاوز، قوانین و مقرراتی و قایویی را وضع نموده که بالای مرد وزن یکسان تطبیق می شود و

باید جدی آنرا مدنظر بگیرند. و راههای متنهی به اعمال زشت و نا亨جار را کاملاً مسدود کرده است. بطور مثال اختلاط زنان با مردان نامحرم و یا خلوت با نا محترمان، خصوصاً سخن گفتن زن با مرد نامحرم به نرمی و ملایمت، چنانکه زنان فتنه گر همچو اعمالی را انجام می‌دهند، وغیره اموریکه عواقب زشت و خلاف اخلاق و تربیه اسلامی دارد، ممنوع قرار داده و آنرا ناروا شمرده و مرتکبین آنرا موجب عذاب گردانیده است.

همچنان شریعت اسلامی در مورشیوع و انتشار فواحش در مجتمع اسلامی، برکسانی که خواهان و آرزومند همچو اعمال زشت هستند، نیز باتندی و شدت رفتار نموده است. به همین منظور احکام مربوط به حجاب و عدم نگریستن بسوی نامحرم را دستور داده و بر تجاوز کاران این مبدأ عقوبات های مانند حد زنا، وحد

قذف(تهمت)، و تعزیرهای مختلفی را بخاطر حفاظت و حراست آبرو، و محترم شمردن پاکی و عفت افراد جامعه وضع نموده است.
خداؤند حَمْلَة زنا را بر هر دو جنس - زن و مرد - حرام قرارداده و آنرا از امور زشت و قبیح پنداشته است، خداوند حَمْلَة می فرماید:

۳۲ ﴿ وَلَا نَقْرِبُوا الْزِنَّةِ إِنَّهُ كَانَ فَحْشَةً وَسَاءَ سَيِّلًا ﴾ الإسراء: ۳۲

«وبه زنا نزدیک نشوید که زنا گناه بسیار زشت و بدترین راه و شیوه است»

-۸- حجاب سنگر و قلعه مستحکمی است که از عفت و آبروی زن حفاظت نموده و مانع پخش فواحش و رذالت می گردد، چنانکه حجاب مظهر و نمای افتخار به آداب شرعی بوده، پاکی و عفت مرد، زن و جامعه را وارسی و تحقق می بخشد. حجاب زن مستحب نبوده و تنها رمز و نشان، مربوط بموی نیست که هرگاهی بخواهد پیکرش را با آن بآراید، و هر وقتیکه خواسته باشد آنرا ترک نماید، بلکه حجاب واجب دینی است که خداوند تعالی حَمْلَة آنرا بر زنان

لازم گردانیده، تا از هرگونه رشتی مسئون بمانند، و عفت و پاکی خویش را همچو مادران مؤمنان - همسران پیامبر بزرگ اسلام ﷺ - اعلان نمایند، تا شهوت رانان به آنان طمع نورزنند، چنانکه خداوند ﷺ می فرماید:

﴿يَتَأْكِلُهَا النَّسِيْئُ قُلْ لَا إِرْجَاجَ وَبَنَائِكَ وَنِسَاءُ الْمُؤْمِنِينَ يُذْهِبُنَّ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَبِيهِنَّ
ذَلِكَ أَدْنَى أَنْ يُعْرَفَ فَلَا يُؤْذِنُ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا﴾ الأحزاب: ۵۹

«ای پیغمبر! به همسران و دختران خود و به زنان مومنان بگو که روپوش های خود را جمع و جور برخویش فروافگنند. تا این که- از زنان بی بندوبار - دست کم بازشناخته شوند، و در نتیجه مورد اذیت و آزار (اویاش ها) قرار نگیرند، خداوند آمرزنده و مهربان بوده و هست».

دشمنان اسلام توطئه و جنگ علیه حجاب را بصورت آشکار آغاز نموده و در این مبارزه شهوت پرستان مسلمان نما و مردمان

فساد پیشه، همگام با آنان علیه مقدسات دینی برخاسته اند، و شاید هم گاهی مفکوره و نظریه پلیدخویش را راجع به حجاب پنهان نموده و در ظاهر آنرا بپذیرند، لیکن با مسخر نمودن حقیقت حجاب و دگرگون ساختن و جهت دادن آن بسوی فرهنگ و عنعنه قلابی، که پذیرش هرگونه تکامل و اختصار را دارد، اهداف شوم خویش را پیاده نموده، غایت و مرام آنرا کاملاً ریشه کن و از میان می بردارند. و هرگاه اهمیت و ارزش حجاب و بهای مربوط به آن را درک نماییم، شک و شبھه ای را که دشمنان ایجاد کرده اند همه زائل شده به دسایس آنها اطلاع پیدا می توانیم، و برای ما آشکار می شود که غرب شب و روز در توطئه چینی و جنگ علیه حجاب بوده و عداوت قدیمی که با دین اسلام دارند می خواهند انتقام را تا جایی از این راه و بدین وسیله از مسلمانان بگیرند. امروزغرب در مقابل حجاب از خود حساسیت نشان داده و زنان پابند به

حجاب را زیر فشار قرار می دهد زیرا بر آنان سنگینی میکند که زن مسلمان مستور و با عفت، وزنان خود را مثل حیوان دریابند، حال آنکه هیچ لباسی مربوط به طایفه های دینی دیگر، یا سایر نژاد های بشری مورد فشار قرار نمیگیرد طوریکه زنان با حجاب مسلمان زیر فشار اند! البته شواهد و اسناد بسیاری وجود دارد که زنان با حجاب در کشورهای غربی که ادعای دفاع و حمایت از حقوق شخصی را دارند، و یا در بعضی از کشورهای اسلامی و عربی که قوانین آنها مبتنی بر سیکولرم است، چگونه تحت فشار و مزاحمت های قانونی و عملی گوناگونی قرار دارند، و کسانی که اوضاع جهان را تعقیب و پیگیری می نمایند، در این مورد بهترآگاهی دارند.

۹- پس زمانیکه حجاب قانونی استوار و متین، و فریضه ثابت و مسلم بخاطر حفظ کرامت زن و مجتمع اسلامی است، بخاطر نگهداشت مبدأ عفت، قانونی دیگری نیز مربوط به آن وضع گردیده

و آنرا تقویت بیشتر بخشیده است که عبارت است از مباح بودن تعدد یا چندزنی مرد، که متأسفانه بوسیله رسانه های اطلاعاتی دشمن، و از لابلای عملکردهای نادرست بعضی ها، صورت حقیقی آن را زشت جلوه داده اند. با وجود آنکه واقعیت عملی این قانون - حتی در جوامع غیر اسلامی نیز در بلند بردن مقام و منزلت وارزش زن کمک به سزاگی نموده است. بخاطر توضیح بیشتر داین مسئله میتوان مقایسه کرد میان جوامعی که قانون تعدد در آن حکم فرماست که چگونه زن از منزلت و قیمت بزرگی برخوردار شده است، و در مقابل جوامعی که زن را از این حق محروم گردانیده اند، چگونه کم ارزش و مسلوب الاراده شده و حق شخصی ایشان تلف شده است. پس تعدد - چندزنی - قانونیست ثابت واستوار، مشروط براینکه میان همسران عدالت صورت گیرد، تاعزت و کرامت زن تحقق یافته واژدواج وی به شکل آسان، و با کرامت

وعفت صورت گیرد، وزندگی مرفه و سعادتمند نصیبیش گردد. البته صرف نظر از حالاتی که در آینده شاید واقع شود مانند بیوه گی، طلاق و بزرگسالی که آنهم مسائلی علیحده است، اما در مقابل حالات اجتماعی زیادی است که راه حل آن جز با تعدد یا چند زنی امکان پذیر نیست، مانند عقیم بودن زن، یامریضی، و یا طبیعت و چگونگی کار و پیشنهاد وی، و یا وضعیت قانونی مانند تابعیت وی، و حالات دیگری که در همه حالات فوق بدیلی برای تعدد، جز طلاق وجودندارد، یعنی باید همسر را طلاق نماید تا بتواند با دوشیزه دیگری ازدواج کند و طبیعی است همسر طلاق شده در وضع بحرانی قرار گرفته و شاید هم بی سرنوشت شده و باردوش جامعه گردد، اما اگر در موجودیت همسر اولی با زنی دیگری ازدواج کند، و عدالت را میان آنان برقرار سازد، همه خانواده سعادتمند خواهند شد. ولی در مجتمعاتی که تعدد زوجات ممنوع

است در حالات فوق الذکر (عقیم بودن، مریضی دوامدار..) همسر مجبور می شود به طلاق متوصل شود تا بتواند با دیگری ازدواج کند که این اقدام از یکسو ظلمی است که بر زن واقع می شود و از سوی دیگر به شوهر هم صدمه روحی وارد میگردد، درحالیکه هردو راحت و سکون و آرامش برای یکدیگر بوده اند، علاوه بر این چندزنی دربسیاری از احیان سبب حفظ کرامت کودکان می گردد، بویژه یتیمان و آنعده کودکانیکه پدران خود را از دست داده و از مهر و محبت پدر محروم گردیده، آوارگی و یاداصل شدن به دارالایتمامها سرنوشت آینده آنان را مجھول ساخته است پدر بدیل و مناسب ترین حل برای همچو حالات خواهد بود، خداوند ﷺ می فرماید:

﴿وَإِنْ خَفِيْتُمْ أَلَا نُقَسِّطُوا فِي الْأَيْمَانِ فَإِنَّكُمْ مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ الْأَنْسَاءِ مَثْنَىٰ وَثُلَثَةٌ وَرَبِيعٌ فَإِنْ خَفِيْتُمْ أَلَا نُعَدِّلُوا فَوَحْدَةً أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ ذَلِكَ أَذْنَقَ أَلَا تَعُولُوا﴾ النساء: ۳

«واگر ترسیدید که دربارهٔ یتیمان نتوانید عدالت و دادگری کنید، پس بازنان دیگری که- برای شما حلالند - و دوست دارید، با دویاسه یا چهارتا ازدواج کنید، اگر می‌رسید که نتوانید میان زنان عدالت را مراعت کنید، به یک زن اکتفا کنید یا با کنیزان خود ازدواج نماید، این نزدیکتر به آن است که ستم نکنید»

پس اسلام یگانه مرجعی است که به مصالح همه اعم از مردان وزنان رسیدگی نموده و اهداف و مقاصد ازدواج برای طرفین را محقق می‌سازد، و هرگونه نیازمندی‌های روانی و اجتماعی آنان، اعم از عفت، آرامش فرزند را متوفیر می‌سازد، هرچند اگرگاهی به رغبت‌های بی موقع و یا مصلحت‌های محدود و باریک متعلق به زن شوهردار - بیوه - تعارضی هم ایجادگردد.

بینش و نمای این منشور

۱- دین اسلام بعد از آنکه مساوات میان مرد و زن را در دائرة انسانیت و کرامت بشری، و حقوقی که ارتباط مستقیم به سرشت و طبیعت مشترک بشری می گیرد، تضمین نموده مساوی بودن آنها را هم در علوم قوانین و مقررات دینی تأیید نموده و پذیرفته است، و در عین حال میان آنها در بعضی از حقوق و وظایف فرق می گذارد، البته این تفاوت و فرق گذاری نظر به اختلافات فطری که بطور قطعی و محقق میان زن و مرد موجود است در نظر گرفته شده است، زیرا در وظایف، اهداف و سرشت هر دو جنس که برآن آفریده شده اند، اختلافات و تفاوت های وجود دارد که باید هر کدام (مرد و زن) وظیفه بنیادی خویش را بر اساس آن باشکل درست انجام دهند، از اینجاست که فریاد و غوغاهایی از جانب کنفرانس های ویژه یی زن، و کارگردانان و پیش آهنگان آنان

برپاشده، ونهضتهاي جهاني منسوب به زن، ودبale روان وترويج دهنگان اين انديشه ناپاک، درکشورهاي اسلامي نيز صداهايي را بنام مساوات وبراير ميان مرد وزن بلند نموده اند. آري: مساوات از نگاه انسانيت وخواسته هاي آن امر طبيعي وتقاضاي عادلي است، زيرا زن ومرد دوجهت جدا ناشدنی نسل بشر بوده، واسلام نيز برآن اعتقاد واعتراف دارد، وهيچگونه پوشيدگي در اين امر وجود ندارد. امام مساوات وبراير در وظایف زندگی وروشهای آن چگونه قابل تنفيذ و اجرا خواهد بود؟ آيا اين کنفرانسها ونهضتهاي مربوط به زن، ووابستگان و هواخواهان اين انديشه، توان آن را دارندتا با همچو کنفرانسها وگردهم آبي هاي شان سرشت وطبايع اشياء را دگرگون سازند؟ ويا میتوانند فطرت بشری زن را تغير دهند؟! امتياز بزرگی که اسلام بر ساري مکتب هاي فكري دارد اينست که آين ونظام آن واقعی بوده و در مورد زن

ومرد بصورت واقع بینانه و با درک نمودن فطرت بشری هر دو جنس، حکم و فرمان صادر نموده است، و زمانی که مساوات میان زن و مرد منطقی و موافق با فطرت و سرشت شان باشد، مساوات را می پذیرد، و هرگاهی تفاوت و فرق گذاشتن میان آنان منطفی و موافق با فطرت شان باشد. تفاوت را معتبر و معقول می داند. خداوند ﷺ می فرماید: ﴿أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ الْلَّطِيفُ الْخَبِيرُ﴾^{۱۴} الملك: ۱۴ «آیا کسی که آفریده است نمی داند؟ بالاین که او خود لطیف و خبیر است». بدون تردید هراندیشه و نهضتی که مخالف باروشهای اجتماعی و سرشت بشری پایه گذاری گردد، سرنوشت آن به ناکامی حتمی و تباہی می انجامد، و این یگانه سبب ناکامی نهضت و حرکاتی که خواهان آزادی و رهایی زن اند - حتی در کشورهای غربی - و آرزومند محقق شدن آن اند، میباشد، لذا برجامع مسلمانان لازم است با عقل و حکمت، از سرنوشت بد و

ناهنجاری که جوامع غربی دچار آند، درس عبرت گرفته و به حقایق مسلم برگردند، و به عدل و انصاف فرامین و دستاتیر والا و صایب دین اسلام درمورد زن پی ببرند و گردن تسلیمی را خم نمایند.

۲- شریعت اسلامی فرق گذاری ظالمانه ای که حقوق زن را پایمال نموده و به کرامت وی خدشه وارد می نماید حرام قرارداده است. در نظام و قوانین واحکام اسلامی هیچگونه غفلت و بی غوری در عدالت میان زن و مرد و یا تفوق و طرفداری مرد بر زن وجود ندارد. و نظریات برخی از مردمان شکست خورده، و یا جاهلان و بی خردانیکه از شریعت مطهر اسلامی، واژحکمت این تفاوتها و فروق فطری میان زن و مرد آگاهی نداشته و آنرا درک نتوانسته اند، مورد اعتبار نیست، همچنان کسانیکه از اختلاف در احکام شرعی متعلق به زن، و وظایف و حقوق مسلمی که نظر به سرشت و خلقت آنان

وضع شده است آگاه نیستند، نظریات آنها نیز مداراعتبار نبوده و نیست، و هرگونه دعوایی که مغایر با آنچه باشد که برای زن در شریعت اسلامی محدد و تعیین شده باشد- هرچند این دعوا از جانب دشمن مغرض و یادوست جا هل- دامن زده شود، همه وهمه بر تصور های خیالی، و یا عدم آگاهی آنان، و یا بر دلایلی باطل بنا نهاده شده است، و مردود شمرده می شود. چنانکه گفته شده- بطور مثال- برای زن در مسأله میراث، برای مرد دو برابر زن حصه داده می شود یعنی در حالاتیکه زن در قربت با مرد قرار داشته می باشد نصف حصه به او می رسد نه کامل، پس این نمونه ای از تهجیر و فرق گذاری است که بر زن وضع شده است. در جواب میگوییم: این برداشت، از مفهوم مساوات و برابری زن و مرد که اسلام برای شان عنایت فرموده، دور از مفهوم عدلی است که اسلام براساس آن روابط انسانی را پایه گذاری نموده است، باید متوجه

شوند که حقوق نظربه وظایف و مسولیتها تعین و مقرر گردد. پس زمانیکه اسلام نفقه زن و پرداخت مهر و دیت و توان و نحو آن را بر مرد ملزم گردانیده، از روی عدل و انصاف شریعت در مسئله میراث حق مرد را مراعات نموده است، پس هر کسی جامع بودن احکام شریعت اسلام را نادیده بگیرد، در همچو لغزش و اشتباه می افتد. همچنان گفته شده – شمردن شهادت دو زن در مقابل یک مرد (شهادت دادن دو زن برابر است به شهادت دادن یک مرد) که این نمای از فرق گذاری میان مرد و زن است. در جواب میگوییم: این ادعا دلیل بر بیخبری و عدم آگاهی از طبیعت و سرشت زن است که خداوند الله با حکمتی بزرگی با همچو صفاتی وی را آفریده است و از طبیعت و سرشت زن آنست که شاید در درک حقایق امور، فراموشی و نارسايی صورت گيرد، پس بخاطر حفظ و حمایت حقوق، وجود زنی دیگری در گواهی دادن باوی لازم

و ضروریست، خداوند ﷺ می فرماید: ﴿أَن تَضِلَّ إِحْدَى هُنَّمَا فَتُذَكِّرَ إِحْدَى هُنَّمَا أَلْأَخْرَى﴾ البقرة: ۲۸۲

«اگریکی از آنها فراموش کرد، آن دیگری به یادش آورد». واينرا هم باید دانست که گواهی يك زن درمسایل مربوط به خود آنان، مانند رضاعت (مکیدن کودک ازغير مادرش) و اثبات بکارت دختران (دخترشوهر نکرده) و عیوب و علت های داخلی و مستور زن وغیره..... قابل اعتبار است.

و مثال دیگری که شاید گمان و تصور آن در بعضی اذهان ایجاد گردد که گویا میان زن و مرد درمسائل دیت تفاوت گذاشته است، یعنی دیت زن (خون بها یا تاوان) نیم دیت مرد است، درجواب میگوییم: این تصور نادرست زمانی دفع میگردد که دانسته شود بهره و سود دیت را خود مرده – مرد باشد یازن – نه، بلکه ورثه آنان حاصل

می نماید و ضررمادی که با ازدست دادن سرپرست و مسئول نفقه، بر ورثه وارد می گردد – که غالباً مردمی باشد – هیچگاهی ضرر آن برابر با مردن شخصی دیگری نیست که نه سرپرست و نه مسئول نفقه آنان. واما در بقیه قوانین تلافی و تاوان، به شخص متضرر برابر با ضرر وی تعویض داده می شود.

این سخن زمانی تحقق میابد و برجاخواهد بود که صاحب حق در گرفتن تاوان و غرامت جزوی، خود شخص مصیبت رسیده باشد – زن باشد یا مرد – به عبارت دیگر، دیتی که در بدل از بین رفتن عضوی از اعضای شخص، و زنده ماندن خودش پرداخته می شود، در همچو حالت حکم پرداخت دیت میان زن و مرد مساوی بوده و مقدار آن نظر به اجتهاد فقهاء تعیین می گردد.

پس امیدواریم مثال های بالا حکمت های را که در وجود تفاوت و فرق گذاری میان زن و مرد است آشکار ساخته باشد – واین خود

بر جسته ترین جواب و مثالی برای آنده مردمانی باشد که گفته اند: این نمای فرق گذاری است که علیه زن وضع شده است – چنانکه همچو مثالها بیانگر عدل مطلق در تفاوت گذاری بعضی از احکام و قوانین میان مرد وزن را ظاهر ساخته، و موافق و مناسب بودن آنرا با خلقت دقیق ایندو جنس بیان نموده، و هم آهنگی آنرا با اصول و قواعد شرعی ثابت می سازد.

۱- زن باداشتن جسد، فکر، عاطفه و وجودانی خاصی که برآن آفریده شده است، آماده بر اجرای وظایفی اساسی معینی می باشد که عبارت از مادر شدن وی است، واگراین وظیفه را انجام ندهد، در حقیقت طاقت و نشاطی که بمنظور هدف معینی آماده و مهیا شده، بیهوده از دست خواهد رفت، و وی را از راه اصیلی که برآن سرشنست شده منحرف می سازد، آری! اگر ضرورت یانیازی شخصی یا اجتماعی برای کار کردن زن خارج از منزل رونما گردید، اعتراضی

وجود ندارد، اما وادار کردن زن بدون ضرورتی، و تنها بخاطر شهوترانی احمقانه‌ای که برخی از مردمان این عصر به سبب اوضاع تاریخی و فرهنگی به آن مبتلا گردیده، و یا اینکه میخواهند بیش از حد از همچو وضع لذت برده و بهره مند گردند، پس متظر طوفانی بربادکننده باشند. این امریست که هرگز از آیین اسلام انتظار قبول آن نمیرود، واگر روزی اسلام همچو مسایل بیهوده را پذیرد بدون تردید از مزیت بزرگ خویش دست کشیده است، و این مزیت و برتری همانا حمایت و پشتیبانی از دو جنس بشری – مرد وزن – بوده که تکمیل کننده یکدیگر اند، و بطورکلی، بشریت عبارت از وجود و هستی و نژاد و نسل و توده‌های وابسته بهم اند. زن نمیتواند در عین زمان مادر، و نوکرکسی دیگر باشد، و دو وظیفه را با تمام خواسته‌ها و مطالب آن انجام دهد، اما در مورد ادعای بی موردى که گفته اند پرورش دهنده‌گان و تربیت کننده‌گان

کودکان (خدمه) این مشکل را حل می نمایند، سخنیست بیهوده که عملی نمودن آن کارساده نبوده و هنگام آزمون آنرا ثابت کرده نمیتوانند، چنانکه انجام دو وظیفه برای زن مانع برآورده شدن

مفهوم فرموده خداوند تعالی ﷺ لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا ﷺ الأعراف: ۱۸۹ «تابدان آرام گیرد» که از بزرگترین اهداف ازدواج و زناشوهری و ایجاد خانواده می باشد، میگردد. پس در تولیدات مادی برای بشریت چه سودی خواهد بود- اگر امکان پذیر باشد- درحالیکه از جانب دیگر، حاصل و فرآورده بشری را در تلف و هلاکت مواجه می سازد؟! اسلام دینی است که سرشت بشری و نیازمندیهای جامعه را همzمان با هم رعایت نموده و زن را به مسئولیت بنیادی و بزرگی که بدش دارد متوجه می سازد، این مسئولیت نه تنها وظیفه اساسی او، بلکه عبادتی است که بخاطر آن آفریده شده، و بخاطر انجام این وظیفه بزرگ خداوند آنان را از بر جستگی و

هوش فوق العاده ای برخوردار نموده است. به همین منظور مرد را بخاطر آماده نمودن نیازمندیهای منزل متکفل ساخته است که هرگز از انجام آن رهایی و خلاصی ندارد این بر آن است تا زن بتواند با فکر آرام و بدون هیچگونه پریشانی و نگرانی در پیشبرد امور منزل فارغ البال گردیده و با تمامی قوت و طاقت، متوجه رعایت تولید انسانی گرانبها شده، و خانه دلخواهش را برای فرزندان و همسرمهایا و آماده نماید. همچنان اسلام به همه امور زن رسیدگی نموده وی را از رعایت و احترام تام برخوردار ساخته است و مرد را در این راستا به تعامل نیک ترغیب و تشویق نموده است. خداوند متعال می فرماید: ﴿وَاعْشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ﴾ النساء: ۱۹ «و با زنان به وجه پسندیده زندگانی کنید». و پیامبر ﷺ فرموده اند: (بهترین شما کسی است که با خانواده خود رویه نیک دارد) روایت ترمذی. و همچنان فرموده اند: (خواهان رفتار نیک با زنان شوید) روایت مسلم. چنانکه

فرزندان را نیز به احترام و توقیر مادر ترغیب نموده، آنحضرت ﷺ در جواب مردی که پرسید: چه کسی مستحق تربه صحبت من است. فرمودند: مادرت) روایت مسلم.

۴- دین اسلام مرد وزن مسلمان را برکار و عمل تشویق و ترغیب نموده است، البته بامفهوم شرعی آن نه براساس مفهوم نادرستی که ازبیرون برمسلمانان واردشده است، مردمکلف به برآورده ساختن احتیاجات و ضروریات خانواده و بنای جامعه است، وزن نیز به نوبت خود به امور منزل و ساختن زیربنای جامعه که عبارت از خانواده است مکلف می باشد. چون موضوع مهم است می خواهیم درمورد برداشت نادرستی که در موردنگار و وظیفه زن و بیرون رفتن وی از خانه، میان بسیاری از مردم شایع گردیده، توضیحی دهیم، زیرا زن را مشخص به وظایفی گردانیده اند که در اصطلاح فقهاء بنام (مزدور خصوصی)، یا (گیرنده مزد در بدل کار)

يا، (كارهای که زن آنرا زیر دست مردی، مانند مزدروی، در مقابل مزدی انجام میدهد، که تنها رابطه مادی آنان را باهم يكجانيموده است) ووظایفی را که زن درخانه انجام میدهد مانند: تربیة فرزندان و يا فرمانبرداری و آراسته ساختن برای شوهر، ورسیده گی ورعایت والدين وغیره راکار و وظیفه نمی شمارند، چنانکه غالبا زن بی وظیفه را عقب افتاده ونابکاره شمرده، ونشستن وی را در منزل عیب دانسته اند. واشتراك نکردن وی در وظایف وکارهای بازاری را، بیکار و تعطیل شدن نیم افراد جامعه تلقی نموده اند، که این نظریه ای نادرست در اذهان بسیاری از مردم - چه عامه ویا روشنفکران - بجز برخی از مردمی که خداوند^{الله} برآنها رحم نموده، تأثیر گذاشته است، تاجایی که هوش و فکر، وانتخاب دلخواه زنان امروزی این شده که باید بخاطر کار و وظیفه از منزل بیرون روند، والا نشستن آنها در منزل بیکاری محسوب می شود!

لیکن رأی درست اینست که یکی از این دو راه را انتخاب نماید، اینکه مزدور واجیر در نزد دیگران باشند، و یا اینکه وظیفه اساسی وحقيقی خويش را در منزل بطور آزاد و مستقل انجام دهند.

خللی که در اين نظریه وجود دارد اینست که زن را ملزم وناگزیر می‌سازد تا بر نفس خود و خانواده و جامعه فشار آورده، و وظیفه آزاد در منزل را به مزدوری دیگران در خارج منزل انتقال دهد، که این عمل در ذات خود، وی را وادرار به ظلم در حق خودش، و تقصیر در حق همسر و فرزندان، و در تنگنا قراردادن مردان در ایجاد وظیفه مناسب می باشد. چنانکه این نظریه سبب افزایش بیکاری در جامعه، و بروز نتایج منفی بزرگی، مانند ناامنی، ضعف اقتصادی، ازدیاد مشکلات اخلاقی، و کاهش فرصت ازدواج، و افزایش زنان بی شوهر و سالخورده می شود، که این تحول بنیادی در وظیفه زن جز هدف فریبنده و خیالی و آفت را محقق نمی‌سازد،

قابل یادآوریست که تحقیقات و پژوهش‌های اقتصادی که دریکی از گزارش‌های مفصلی سازمان ملل متحد در اوایل دهه هشتاد میلادی صورت گرفت – که تحال رد و تکذیب هم نشده – این بود که بیرون رفتن زن از منزل بخاطر وظیفه و کار اجیرانه، ۴۰٪ هزینه ملی کشور خود را برداشت می‌نمایند، که این امر مخالف باتبیلغات و رونق نمایی‌های است که در راه بیرون آمدن زن از خانه بخاطر اجیرکاری جریان دارد، گویا که اقتصاد ملی و محصولات محلی را کمک ورشدمی دهد! چنانکه همین گزارش در ماده دیگری می‌افزاید: (اگر زنان جهان در مقابل سرپرستی خانواده و برپاداشتن کارهای منزل، مزدی بدست آورند، به اندازه نصف هزینه ملی هر کشوری خواهد رسید).

هرگاه زن براین گمان بوده و اصرار ورزد که وی باید اجیرکار و مزدور دیگران باشد، پس کارهای شایسته و موافق باطیعت وی

امریست که نیازمندیهای اجتماعی حقیقی، نه خیالی، به آن ضرورت داشته و گاهی هم نیازمندیهای شخصی نیز وی را به آن و می دارد، البته همچو حالات از نظر شریعت جایز بوده، ما دامیکه مطابق و موازی باضوابط و مقررات شرعی، و بدون وسعت دادن دامنه آن صورت گیرد.

پس وجود نیازمندیهای اجتماعی و شخصی که گاهی به کار و وظیفه زن نیازی پیداکند، به این معنا نیست که فرصت کار و وظیفه را برای مرد تنگ نموده ورقابت را آغاز نماید، ویا اینکه در حوزه کار و شغل اساسی خویش سهل انگاری و یا کوتاهی نماید، واین مقام را فرصت مناسبی می بینیم تاجامعه و سازمانهای دولتی را متوجه مسولیت شان ساخته، و در این راستا کوشش جدی به خرج دهنده تا نیاز به کار و عمل زن در خارج از منزل را از میان بردارند، و یا حداقل آنرا کاهش دهنده، و بلاخره تأثیرات منفی آنرا

فرونشانند، زیرا معامله و رفتار بازنان کاملاً مانند مردان در وظایف، وساعات کار و مناطقی که وظیفه اجراء‌می نمایند، و مدت و نوعیت وسال‌های تقاضادانان وغیره، بدون اینکه وظیفه اساسی زن در بنای خانواده، وطیعت و سرشت بشری وی مد نظر گرفته شود، ظلمی آشکاری بوده است، چنانکه تاکید بر آن می نماییم که جامعه و دولت مسولیت علاج فقرکه یگانه سبب بروز مشکلات مختلفی که بویژه زنان در جامعه مسلمانان از آن شکایت دارند، حل گردد، زیرا فقر و تنگدستی اکثراً زن را وادار به انجام وظایف نامناسب وغیر موافق با طبیعت آنان می‌گرداند.

۵- خاطرنشان باید ساخت که مکانیزم و روش‌های تعلیمی طرح شده در کشورهای اسلامی، نیاز به تجدید نظر و اقدامات جدی در این راه دارد، تاعت و کرامت شرعی زن دوباره بوی برگردانیده شده، و وی را آماده سازد تا کار و وظایف مناسب و موافق به

طبیعت خویش را بصورت درست انجام دهد، وظایفی که کسی دیگر نمیتواند جای وی را بگیرد، پیشنهاد ما درمورد تجدید نظر در نقشه و روش تعلیم زنان در کشورهای اسلامی بمنظور برآورده شدن اهداف بنیادی این است که:

- ۱- زنی را تربیت نموده و به جامعه تقدیم نماییم، که پروردگار خویش را بصورت درست عبادت نماید.
- ۲- زنی را تربیت و تقدیم به جامعه نماییم، که فرمانبردار واقعی شوهرش باشد.
- ۳- زنی را تربیت و تقدیم به جامعه نماییم که قادر به تربیت و پرورش درست فرزندان خود باشد.
- ۴- زنی را تربیت و تقدیم به جامعه نماییم که بتواند خانه خود را بشكل خوب و منظم اداره نماید.

۵- زنی را تربیت و تقدیم به جامعه نماییم، که در راه آبادی و بازسازی جامعه خود، در اموری که بُوی تعلق میگیرد، سهم فعالی داشته باشد. بدون تردید خللی بزرگی که در روش تعلیمی زن بنظر میخورد اینست که منهج تعلیمی زن و مرد باهم یکسان است البته بگونه ای که وی را آماده به وظایفی می سازد که مرد نیز در آن راستا علم و دانش می آموزد، زیرا طرح و نقشه تعلیمی برای هر دو جنس پی ریزی شده، و هر دو تحصیل یک دانش را در همه مراحل آموزشی طی می کنند که این خود تجاوز بر حق زن بوده و از کرامت و منزلت وی میکاهد، چنانکه وقایعی بسیاری در این عصر رخ میدهد که اکثراً ارتباط مستقیم به این خلل دارد، مانند وجود زنهای بی شوهر، واقع شدن طلاق، نا امیدی و شکست روحی، بسامشکلات خانوادگی دیگر. از این رو بر افراد جامعه بویژه پیشگامان امت و اهل رأی و نظر لازم است تادر مقابل هرگونه

کوششها و تصامیم ویا تبلیغاتی که بخاطر یکجا بودن ذکور و اناث در مراکز تعلیمی و طبق برنامه تعلیمی واحد چه در اهداف و مقاصد، ویا در طرز و طرح آن صورت میگیرد، ایستاده گی نموده واز آن جلوگیری نمایند، تا از مقاصد والای شریعت اسلامی که مصالحی بی شماری را تأمین و محقق می سازد، حمایت و حفاظت شده، و هم‌مان مفاسد مترقبه دفع ویا کاهش یابد روی هم رفته زندگی شرافت مندانه ای که کرامت و حقوق افراد جامعه در آن مصون و محفوظ باشد ایجاد گردد، همچنان نتایج مثبتی که از جدایی تعلیم دو جنس، و مفاسد یکجا بودن آندو، از لابلای تجارب و وقایع بدست آمده است، ثابت و محقق گردیده تا مصدق تعالیم اسلام برای منکران و مخالفان آن روشن و هویدا گردد.

۶- جامعه مسلمانان این مسؤولیت را بدوش دارد تا ظلم و بی دادگری را از همه افراد خویش برطرف نموده، فرمان الهی را

درمورد تحریم ظلم میان بندگان عملی نمایند، چنانکه پیامبر اکرم ﷺ در آنچه از پروردگارش نقل میکند، روایت شده است که خداوند ﷺ فرمود: (ای بندگانم من ظلم و ستم را برخویش حرام کردم و نیز در میان شما آنرا حرام ساختم، پس به یکدیگر ظلم و ستم نکنید) روایت مسلم. واژه زشت ترین ظلمی که میان بندگان رخ میدهد، ظلم بر زنان میباشد، پیامبر گرامی ما ﷺ فرموده اند: (پروردگار!! من گنهکار می دانم کسی را که حق دو ضعیف، زن ویتیم را پایمال کند) روایت نسایی. یعنی از اینکار زشت سخت ممانعت می کنم، متأسفانه ظلم بر زن چه مادر و یا همسر و یاد ختر اشکال گوناگونی را بخود گرفته، مانند محروم شدن وی از حقوق مسلمش، توهین به کرامت وی، بی حرمتی در معاشرت با او، وبهره برادری نادرست از اینکه ضعیف و ناتوان است، که همه نتایج ناگوار بسبب ضعف و کاهش در تعالیم دینی میان مسلمانان

وبروز وسایل و موارد بداخلانی، که اینهمه دگرگونی‌ها حاصل و شمره دوری از راه و روشی که خداوند جلاله آنرا وضع نموده میباشد، چنانکه مسلط شدن بعضی از رسم و رواج‌های غربی در جوامع مسلمانان که درنتیجه پذیرش و تقلید از راه و روشن و رسم و رواج زندگی آنان که درکشورهای اسلامی تراوش نموده است، بوده و آثار و مظاهر آن به چشم می‌خورد، مانند پدیده خشونت خانوادگی، و تحریک مسایل جنسی و خیانت میان زن و شوهر، و اضافه از آن ظلم و بی عدالتی میان همسران، و یا تنگی و تندی برآنان، و یاخوردن مال آنها به ناحق، و یا تقصیر و کوتاهی در برآورده نمودن نفقة آنان، و یا پایمال نمودن حقوق و کرامت زنان در وقت طلاق، همچنان ظلم و ستمی که بعضی از پدران درمورد ازدواج دختران جبرا برآنها را می‌دارند و یا هم درمورد تربیت و آموزش آنها توجهی نمی‌نمایند، و یا تفاوت و فرق

گذاری در تعامل ومصرف میان دختران و پسران، ویا انتخاب شوهر نامناسب به آنان، ویا تأخیر در ازدواج آنها وغیره اشکال وانواع ظلم وستمی که شریعت غرا آنر مردود می شمارد، همه از فرهنگ و راه و روش غرب الهام گرفته شده که سبب این هرج و مرج و دگرگونی ها و ظلم و تلف حقوق زنها در جوامع مسلمانان گردیده است. پس رفع همچو ظلم وستم و کاهش آن تاحد امکان مسئولیت و وجیه شرعی است که باید در راه اصلاح آن اقدامات جدی و عملی صورت گیرد، و حتی فرصت برای اقدامات قانونی و قضایی برضد آن داده شود و زمینه بخاطر از بین بردن آن هموار گردد، ویا اینکه بعد از بوقوع پیوستن آن حداقل حل و فصل مناسب طبق مقررات شرعی صورت گیرد، و لازم می بینیم که باید برای وقایه از این گونه حوادث و اوضاع در دآور، برنامه های تربیتی و آموزشی اسلامی و فرهنگی پس

ریزی شده به افراد جامعه تعلیم داده شود تا از مقررات شرعی و احکام آن آگاهی پیدا کرده و آشنایی کامل به حقوق و واجبات شرعی حاصل نمایند و حق خود و حق غیر را طوریکه لازم است بشناسند. این یگانه وسیله ای وقایویی است که می توان از تأثیرات و نظریات ناگوار غربی و شرقی کاست، و تقلید کورکورانه از فرهنگهای غربی مخالف با شریعت و ارزش‌های والای اسلام را از بین برد.

۷- همچنان جهانی شدن زندگی اجتماعی و حیات زن از دیدگاه مادی گرای غربی و آزادی در سرمایه، تجاوز واضحی بر حقوق زن در همه جهان، بویژه در کشورهای اسلامی بوده است که عبارتنداز:
الف- آنچه درجهت وضع قوانینی که جهانی شدن آنرا میخواهند تعلق می گیرد، به گونه که براساس فرهنگ میراثی و یکجانبه و تحت نفوذ یک جهت، و کشمکش های حقوقی تاریخی بنا نهاده

شده که مربوط به یک منطقه محدود روی زمین بوده، وهیچ گونه مشابهت فرهنگی و قانونی با اغلب مناطق جهان ندارد.

ب- جهانی شدن قوانین براساس مادی گرایی و نظام سرمایه داری و براساس منفعت بنا نهاده شده است که منافع مادی نسبت به همه چیز اعم از اخلاق و ارزش‌های محدود و مقید، حتی از ضوابط وضع شده بخاطر این منافع، مقدم دانسته شده است.

ت- آنچه درمورد رویداد‌های زندگی متعلق به زن، و حالت وی در غرب ارتباط می‌گیرد، که از طریق رسانه‌های خبری و شاهدان عینی، و یا با اطلاع یافتن بر احصایه‌ها و تحقیقات و گزارشها بر ملا می‌گردد. همچو رویدادهای اجتماعی بد و ناگوار، پرده را از چهره حقیقی مبلغان وداعیان جهانی شدن قوانین بر می‌دارد، هرچند آنها سعی می‌کنند که آنرا با طوق رنگارنگ دروغین اطلاعاتی، و درخشندگی گیرای حقوق سالاری ساختگی، پوشش داده به

جهانیان نشان می دهند. مگر نمی دانند که آفتاب را به دو انگشت نمی توان پوشید. در حالیکه خشونت های خانواده گی، غصب و تجاوز جنسی حتی به سطح شخصیت های برجسته سیاسی و دینی آنها رو به افزایش است. از یکسو فشار و اجبار کار بر زن در کشور های غربی روز افزون بوده تا لقمه نانی را خود بدست آرد، و از سوی دیگر پدیده ای که بیشتر رو به افزایش است وجود کودکانی که اصلا بی سرپرست هستند و یا اینکه سرپرست آنها یک نفر است – که از راه آمیزش یک مرد با چند زنی بدنیا آمده اند – با این حال تناسب از هم پاشیدن خانواده ها نیز گریبانگیر آنان گردیده، و مجتمعات غربی را تهدید می کند، تا بالآخره مجبور شده اند بخاطر جلوگیری از نابودی خانواده بطور کلی، متوجه تصویب قانون اجتماعی جدیدی شوند، تا مفهوم خانواده ولو بطور شکلی بحالش برگردد، این قانون شامل چند ماده است از جمله:

دوشريک ميتوانند بدون عقد نکاح، تازمانیکه خواسته باشند باهم زندگی نمایند، هرچند اگر از یک جنس هم باشند، ازاینرو مفهوم ازدواج همنوع اجتماعی شیوع و افزایش یافته است بطور مثال، در متن گزارش سالانه انتیتوت تحقیقات جمعیت شماری فرانسه که به پارلمان آن کشور پیشکش شده است در متن آن چنین آمده است: (کشور فرانسه در مرتبه چهارم بعد از فنلاند و ناروی و سویدن قرار دارد که در این کشورها عقد نکاح روبه کاهش بوده، فرصت را برای روابط آزاد و بدون عقد نکاح باز کرده است، که سالانه ۴۵۰ هزار از اینگونه روابط نا مشروع که آنرا ازدواج می نامند، بوقوع می پیوندد، چنانکه معاشرت و آمیزش همیشه و مستمر، بدون عقد نکاح میان هم جنسان، مرد با مرد، وزن بازن، صورت می گیرد که سالانه (۳۰، ۰۰۰) از اینگونه روابط میان هم جنسان واقع میگردد).

- همچنان گرایش دوگانه و پیچیدگی در قانون و مصادر توجیهی اجتماعی و اخلاقی، جوامع مسلمانان را در فتنه هاوگمراهی قرار می دهد، وهیت و شخصیت اجتماعی و فرهنگی آنان را مشکوک ساخته، و راه را بر آنان مبهم و تاریک می گرداند، مردم را از نور فروزان اسلام محروم گردانیده، و آنها را در سرگردانی فکری و گمراهی قرار داده همه امور را به بن بست مواجه می سازد. چنانکه می دانیم که یک جامعه متشكل از حلقه های پیوسته مردم می باشد که برپایه های فرهنگی، اجتماعی، اقتصادی، سیاسی و اخلاقی بنانهاده شده، وایجاد هرگونه خللی در یکی از این پایه ها، تأثیر بدی بر دیگر پایه ها خواهد گذاشت، و این خود سبب می شود تا در مورد اصلاح هرگونه خللی باید دید دید و نظر شامل داشت، بدین ملحوظ هم آهنگی و پیوستگی قانونی هر پایه آن باید بر اساس فرامین الهی که امور را در نصاب وجایگاه درستش قرار می دهد، بنگذاشته شود، چنانکه

خداوند ﷺ می فرماید: ﴿لَا يَأْنِيهُ الْبَطْلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ خَلْفِهِ، تَنْزِيلٌ مِّنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ﴾ فصلت: ۴۲

« باطل از پیش روی آن واپشت سر آن در آن راه نمی یابد،
فروفرستاده ای از سوی الله ﷺ با حکمت ستوده است ».

لذا باید قوانین و مقررات لادینی سکولرستی از جوامع مسلمانان
برچیده شود، و به بشریت نمونه های عملی و واقعی حقوق
و کرامت انسانی که اسلام به آن تأکید می ورزد، ارایه گردد. و به زن
فضای آزاد فراهم گردد تا از عدل و داد شریعت، و تجلیل و احترامی
که آیین اسلام به آنان قایل است، بهره مند شده، و جلو هرگونه
حماقت و آشفتگی که بر زنهای پابند در دین و ارزشهاش صدمه
وارد می کند، گرفته شود تا بتوانند در مرکز تعلیمی در فضای آرام

به تعلیم خود ادامه بدهند و در آینده مصادر خدمت به جامعه اسلامی و هکذا قادر به تشکیل خانواده با عفت و سالم باشند.

سفارش ها و درخواست ها

۱- مسؤولیت امت و جوامع مسلمانان:

الف: احتراز و با حذر داشتن از متلاشی و منحل شدن شریعت و قانون الهی، چه بطور کلی یا جزوی، و یا بازی کردن با اخلاق و ارزش‌های جامعه مسلمانان، زیرا اینکار نه تنها شکست فرهنگی و معنوی بوده، بلکه منجر به مقهور شدن و تسلیم شدن به دشمنان گردیده و سلطان سیطره آنان را بر امت اسلامی تقویت می‌بخشد.

واگر همچو فروتنی در مقابل دشمنان صورت گیرد، پس متظر عقوبت الهی در دنیا و آخرت باید بود، خداوند الله می‌فرماید:

﴿فَلَيَحْذِرِ الَّذِينَ يَخْالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ﴾

﴿النور: ۶۳﴾

«پس کسانیکه از فرمان او تمرد می کنند، باید بر حذر باشند از آن فتنه ای به ایشان رسید یا به عذابی در دنای کی گرفتار شوند».

پیامبر اکرم ﷺ می فرمایند: (خداوند ﷺ غیرت می کند) (خشمناک می شود)، و غیرت خداوند در آن وقت است که شخص محترم خدا را انجام دهد) متفق علیه

ب- حمایت و حفاظت از اخلاق و عفت افراد جامعه، که باید مراجع تعلیمی و وظیفوی در این راستا توجه جدی بخرج دهند. و از وسائل اطلاعاتی و فرهنگی و ترفيه‌ی وغیره در راه حفظ و نگهداشت ارزش‌های اخلاقی محیط مسلمانان توجه نموده و گام‌های مؤثری در این راه بردارند، و از مختلط شدن تعلیم، میان ذکور و اناث و همچنان در ساحات کارجلوگیری به عمل آید، زیرا همچو وقایه از مهمترین وسائل حفظ و حمایت عفت و پاکی و اخلاقیات جامعه بشمار می‌رود، و این خود مقاومت و ایستادگی و در عین حال ضربه

قویی بر دشمنان بوده و باعث ختی نمودن همه مکاید و توطئه های آنها که بر ضد عفت و حجاب و بالاخره ناموس مسلمانان بر راه اندخته اند، می شود، ان شاء الله. چون همه دشمنان در پیمان سرنگونی وریشه کن نمودن همه اشکال فرق گذاری و تفاوت میان زن و مرد با حمایت و سرمداری سازمان ملل متحد، وباترکیب و قیافه غربی، جبهه ای مشترکی را تشکیل داده و جنگ قویی را علیه این مبداء گوارا که از جانب خالق بشر تصویب و نازل گردیده، آغاز نموده اند. و خواستار مختلط ساختن زن و مرد در همه عرصه های زندگی هستند و برای تحقیق این هدف شوم شان از هرگونه وسائل شیطانی استفاده می کنند، پس باید جوامع اسلامی بیدار شوند و در پذیرش و افتتاح مؤسسه های غربی محتاط باشند و همه جوانب آنرا قبل از نظر بگیرند و یک حد و خط عدم تجاوز را در فعالیتهای آنان تعیین کنند، زیرا مؤسسات و مراکز اطلاعاتی و

تعلیمی و نمایندگیهای سیاحتی و تفریحی و فرهنگی که در کشورهای اسلامی به کثرت سرمایه گذاری کرده اند، صرف بخاطر بهبود روابط اقتصادی و یا سیاسی و کمک و همکاری نبوده بلکه فعالیتهای آنان با مقاصد، اهداف، فرهنگ و اخلاق اسلامی کاملاً در تصادم واقع شده و خطر بزرگی محسوب می شوند که ارزش‌های امت مسلمه را تهدید می کند. و فعلاً که آنها کشورهای اسلامی را هدف قرار داده اند، نیاز به ایستادن و برخاستن همه مردمان مخلص به دین، از جمله علماء، دانشمندان، اندیشمندان، متخصصان علمی، مردمان برجسته، تجار و بالآخره عامه مردم دارد که دو شادو ش هم، صاحبان این برنامه ها را اصلاح نموده به راه راست و حق برگردانده، و زن مرد و همه افراد جامعه را از شر آنان نجات دهند.

ج- بر والیان امور مسلمانان واجب است تا دست نادانان و هوس رانان و شهوت پرستانی که در ساحات تعلیمی و یا فرهنگی و یا اطلاعاتی وغیره وظیفه انجام میدهند، کوتاه ساخته، و نگذارند تا حقوق شرعی زنان مؤمن پایمال گردد، همچنان آنانیکه محافل فحشا را طرح ریزی نموده و آنرا برپا نموده و انتشار می دهند و از اینراه لکه بدنامی را به جوامع اسلامی و ارزشها و آداب آن وارد می کنند و حیثیت و شرف و آبروی همه را می ریزانند تا بتوانند باداران خود را راضی کنند، بیخبراز آنکه خود ایشان به حرام تغذیه شده و مؤسسین پستی و رذالت و فرومایه گی و دیوشه در جامعه به حساب می روند. طبعا بیشتر شان به سبب جهل و نادانی و یا به سبب فریب خوردن آنها بوده که نه از ارزشها دین اسلام باخبرند و نه تا الحال معیار و مقیاس ترقی و تمدن حقیقی را درک توانسته اند، پس باید جلوه همچو اشخاص گرفته شود. پیامبر اکرم ﷺ می

فرمایند: «حتماً لازدست ظالم بگیرید وی را بسوی حق برگردانید».

روایت ابو داود

د- علماء و دانشمندان و مصلحان جامعه باید در زمینه وجیبه دینی، مسئولیت شرعی خود را در قبال جامعه فراموش نکنند و مردم را به خیرخواهی دعوت کنند و از کارهای ناپسندیده و ادارند و هر تحریکی را که از هر جانب مشاهده می‌کنند ولو که به جهات دیپلماتیک هم ربطی داشته باشد و یا اینکه کوچک بنظر بخورد در هر حالت آنرا نادیده نگرفته در مقابل آن بی تفاوت نمانند بلکه بر ضد آن عکس العمل جدی از خود نشان بدهند و عواقب همه فعالیتهای مغرضین را به آگاهی مردم برسانند چون واجبات و ضروریات شرعی و حفظ اساسات و شعائر دین از هر چیز مقدم تر است. و به تأکید که در اینگونه حالات ایستادگی و حق را بیان کردن از شیوه‌های پیامبر ﷺ و صحابه‌کرام و علمای سلف صالح این

امت است که باید علمای امروز به آنها اقتدا کنند. خداوند ﷺ می فرماید: ﴿وَلَتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَايُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ آل عمران: ۱۰۴ «و باید از شما گروهی باشند که به خیر دعوت کنند و بکار پسندیده امر، واذکار ناپسند منع کنند و آن گروه ایشانند رستگاران».

و - تأکید براینکه پنهان نمودن علم خطر بزرگی است، بویژه هنگامیکه دربیان و توضیح آن در وقت ضرورت تأخیر صورت گیرد، خداوند ﷺ می فرماید: ﴿وَإِذَا أَخَذَ اللَّهُ مِيقَاتَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتَبِعَنَّهُمُ الْنَّاسُ وَلَا تَكُنُونَهُمْ فَقَبَدُوهُ وَرَأَءَ ظُهُورَهُمْ وَأَشْرَقُوا بِهِ مُنَانًا قَلِيلًا فِيئَسَ مَا يَشْرُونَ﴾ آل عمران: ۱۸۷

«ویاد کن هنگامی را که خداوند از کسانی که به آنان کتاب داده شده - یهود و نصاری - پیمان گرفت، که حتما باید آنرا برای مردم

بیان نمایید و کتمانش نکنید، پس آن عهد را پشت سر خود انداختند و آن را به بهای ناچیز فروختند، چه بد است آنچه خریدند». خصوصا هنگامیکه با مبادی دینی و اخلاقی و حقوقی برخوردي صورت گیرد، و خطرناکتر از این، توجیه نمودن تصامیم و مقرراتی که با ارزشهای اجتماعی و شرعی مغایر است، چه این توجیه از روی رغبت باشد و یا از روی بیم و ترس، و یا اینکه توجیه آن بمنظور مصلحت خیالی و بی اساسی که مخالف با نصوص و قواعد شرعی است باشد.

۵- امت باید آگاه باشد براینکه ارزش و قیمت فرهنگی و اجتماعی و اخلاقی و حقوقی که بر کشورهای غربی حکمفرماست، بسیار ناچیز بوده با وجود آنهم می خواهند بازور و جبر دولت های غربی آنرا بر جهان نافذ و پخش نمایند، که نه تنها سازگار با سرشت پاک انسانی و قوانین و مقررات درست و صحیح نیست، بلکه اصلا

براساس معیار های فرهنگی میراثی بنا گذاشته شده که پشتیبانی از فرهنگ مخترعان آن نموده، و با فطرت سلیم در بسیاری از احوال درتصادم است. که این خود ایجاب میکند تا درمورد اهلیت وجهانی بودن مبادی حقوقی آن، و صحة گذاشتن بر اینکه کلیه حقوق براساس آن پایه گذاری شود، تجدید نظر صورت گیرد، و ما براهمیت این تجدید نظر در مورد حقوق انسان، درپرتو فطرت سلیم و عقل درست و سالم، و فرامین درست و دقیق و بجایی که همه دیانت های آسمانی بر آن اتفاق نظر دارند، تأکید می نماییم، و مطمئنیم که این همه اوصاف جز درمبادی حقوقی آیین اسلام، در دیگر آیینی پیدا نیست، که جای گزین بهتر و کاملتری، که بتواند از ارزش جهانی برخوردار بوده، و معیار و مقیاس کاملی درمورد سرنوشت حقوق انسان را دارا باشد.

مسئولیت زن مسلمان

أ- بروز زن مسلمان لازم و واجب است تا در پاییندی خویش به دستور های شریعت مطهر، با وجود فشار های خصم‌مانه دشمن کوتاهی ننماید، و آنچه در این راستا بوی تعلق میگیرد اینست که باید پاییندی تام به حجاب شرعی داشته باشد بگونه ای که آنرا فریضه دینی دانسته و به آن افتخار نموده و یقین کامل داشته باشد که خداوند ﷺ در برابر این عبادت، وی را پاداشی بزرگ خواهد داد، و اینرا درک کند که حجاب و در پرده بودن زن مسلمان، بخاطر خشنودی پروردگار مهر بان، و حفظ عزت و کرامت وی، و زدودن توهین و تحقیر از اوست.

بدون تردید پاییندی زن های باعفت و پاکدامن به حجاب شان، مطابق مقررات و احکام شرعی، و سفارش نمودن سایر زنان به آن، از مهمترین وسایلی است که جامعه را از رذایل و پلیلی ها محفوظ

نگهداشته، و در مقابل دشمنان نشسته در کمین، و متجاوز بر منافع و مصالح دنیوی و آخری ما مقاومت می نماید، چنانکه پایبندی و چنگ زدن زن مسلمان به حجابش، جهادی بزرگی - نظر به توانش - حساب می شود، خصوصاً در سایه جنگ شعله وری که امروز دشمن علیه این اصل شرعی آنرا افروخته است.

ب- این یک ضرورت اجتماعی است که زن به مسئولیت های اجتماعی خود پی برده، طبق مقررات شرعی، نقش اصلی و حقیقی خود را در جامعه ادا کند. زن مسلمان باید در برداشت مسئولیت اجتماعی خویش سهم فعالی گرفته و نقش ارزنده و حقیقی که در جامعه دارد، از لابلای بندگی واقعی اش به خداوند الله به اجرا در آورد، که از جمله نمای اجتماعی آن، تربیت و پرورش درست فرزندان، سرپرستی شایسته خانواده، و مستقر بودن وی در منزلش است - مگر اینکه بخاطر ضرورتی بیرون آید -، و حیا و حشمت

وظرافت ادبی شرعی، وحفظ عزت وکرامت وآبروی خویش را
مدنظر گرفته بخاطر ضرورتی که از محل اقامت خود خارج شده،
آنرا رفع نموده واپس بخانه برگرد و همیشه کوشان باشد تا عفت و
پاکیزگی را در جامعه و میان سایر زنان انتشار بدهد و آنانرا از
لغزش در شر و فساد برهز نماید، وزنان ثروتمند را از حقوق
خداآوند ومحاسبه الله ﷺ با آنان آگاه ساخته - با آنکه نفقه آنان
بردوش شوهرانشان است- تا مبادا مال ودارایی خویش را در راه
باطل ویا امور بی ارزش، ویا اسراف در وسائلی که قابل خرید
نبوده، آن هم بخاطر رقابت ویا مودپرستی تلف ننمایند، بلکه در راه
های خیر واحسان به مردم، وهرآنچه سبب خشنودی خداوند
متعال میگردد، بمصرف برسانند. ودر خاتمه چیزی مهمی که باید
تذکر یابد اینست که باید در ناحیه آموزش زنان توجه جدی
صورت گیرد - البته بعد از بررسی علمی - که به خواست واردۀ

خداؤند، بدینوسیله حرکت بیداری حقیقی زن در جامعه های مسلمانان بسرعت پایدار و برقرار خواهد شد، و تضمین کننده حقوق مسلم وی که خداوند دانا و آگاه بر همه چیز، و قدرتمند و با حکمت، به آنها عطا فرموده خواهد بود، و در راه پیشرفت و انکشاف جامعه نقش فعال و مثبتی واقعی خواهد داشت، بدون طی نمودن مراحلی فجیعی که زنان غرب از آن میگذرند، و جامعه را به سرشت و خیمی دچار می کنند. زنان مسلمان با عملی نمودن ارشادات الهی و سنت پیامبر اکرم ﷺ نمونه از عدل و انصاف برای کسانی خواهد بودند که خواستار خیراندیشی و صلاح برای زنان جهان اند. بدیهی است که این قضیه به نقشه کشی، و پیمودن مراحل پی درپی، و انجمن و سازمان ها، و برنامه و طرح ریزی متعددی نیاز دارد تا در ایجاد قانون و مقررات مربوط به زنان و تنفيذ آن اقدام صورت گیرد، تا باشد که این سند شرعی در راه تحکیم

بخشیدن یکی از پایه های آن نقش اساسی داشته باشد، لذا بردانشمندان شرعی لازم است تا همگام با اهل اختصاص در زمینه های اجتماعی، واقتصادی و تربیوی وغیره گردهم آمده بر ترکیب و ساختار روشی سالمند مربوط به مسایل زن، چون آموزش، کار، سر گرمی و تفریح وغیره به نتیجه مثبتی رسیده و بخاطر تعیین برنامه های عملی و محقق ساختن این ساختار و ترکیب ها که از احکام شریعت سر چشم می گرفته باشد اقدام نمایند، پس مقرر نمودن طرز عمل های واقعی بمنظور تنفيذ این برنامه ها باید بر دو اساس پایه گذاری شود:

اول: براساس مدارک و دلایل شرعی از جمله عقاید و احکام و مقاصد شریعت پایه گذاری گردد.

دوم: هم آهنگی واقعی با مسایل نو و تازه زندگی داشته باشد. تا حمایت درست و سلیم از جامعه مسلمانان تحقق یافته و راه های

سودمندی باز گردد تا مردم از زندگی آرام و مرغه واقعی برخوردار گردند، چنانکه بردانشمندان و متخصصان لازم است که همچو مسایل و امور خطر ناک را بست کسانی نگذارند که از دین خدا و مقاصد شریعت و احکام آن آگاهی ندارند و یا آنده مردمانی که شکست فرهنگی و معنوی خورده اند، ونباید آنرا تسلیم رویداد هایی امروزی نمایند ونباید بر اساس آن راه های حل مقرر و تعین گردد که احتمال عدم موافقت با مصالح شرعی، که ضامن خیر اندیشه و خیر خواهی مردم است داشته باشد. همچنان باید این برنامه ها و ساختار آن حاصل علم شرعی درست، و دور از هرگونه اندیشه و تصور های خیالی و وهمی بوده پیش آمد های حیاتی در خور تغیر را، چه در موقع مناسب و یا دشواریها مد نظر گرفته باشد، و از پیشکش نمودن برنامه های نمایشی که تطبیق آن در زندگی روزمره دشوار و سنگین تمام شده، و مردم را به بیراهه می

کشاند، اجتناب صورت گیرد، چنانکه نباید تابع رویداد های بی ثبات گردیده و آنرا با اهداف و مقاصد واحکام شریعت همدوش و در جریان قرار دهد، از اینرو لازم است که شتاب در فراهم نمودن دیدار و مجالس در این باره میان علمای شریعت اسلامی و متخصصان مخلص و دلسوز انجام یابد، تا در روند اصلاح جامعه و سازماندهی درست، و در موارد اقتصادی و تربیوی که بی نهایت مهم و پر اهمیت است، بحث و مناقشه صورت گیرد، تا به این وجیه شرعی که گنجایش تاخیر و تعویق را ندارد، اقدام عملی به عمل آید. نکته مهم اینست که باید به کیفیت و آیین مردم داری و آشنایی با وضع زندگی آنان آگاهی داشت - بدون اینکه خیروشر و یا تصادم آنان با مفکوره و اعتقاد مردم را در نظر گرفت - زیرا امکان دارد با مرور زمان وضع دگرگون گشته و ارزشی را کسب نماید که از جمله تقاضاهای اساسی جامعه شمرده شود و مردم را

بسوی خود فرا خواند، واینکه چه نتایجی از آن بیار می‌آید، مساله جدایی است، آنگاه نه تنها رهنمایی دشوار خواهد بود بلکه مقابله با آن و تغیر جهت دادن نیز کاری مشکلی خواهد شد. و در خاتمه این وثیقه نامه از مردمه ای شما را باخبر می‌سازم که تصمیم و عزم شما را راسختر و قاطع تر ساخته ان شاء الله سبب آماده گی هرچه بیشتر و مزید تان می‌گردد و آن اینکه دین اسلام در پخش و انتشار میان اقوام و تواریخ های جهانی نسبت به همه ادیان سریع تر بوده – والحمد لله والمنه – کسانی که مشرف به آیین اسلام می‌شوند بیشتر آنها از کشور های غربی بویژه زنان آنهاست، که با وجود حملات شدید و پیهمی که بمنظور بد نام نمودن اسلام، وزشت جلوه دادن وضع زن در جوامع اسلامی انجام می‌پذیرد علی الرغم آنهمه، به ندای اسلام لبیک گفته و به این دین مقدس مشرف می‌شوند و خداوند متعال شرف ایمان را به آنها عطا می‌فرماید و آنها

را از این همه رنج و عذاب و زندگی پرمشقت و رقتبار غرب، که سالها در زیر سایه قوانین و مبادی ساخت بشر که از هدایات ورهنمودهای ارزشمند اسلام بسیار بدوراست زندگی بسرمی برند، رهایی بخشیده و از آزادی و کرامت حقیقی که زیر سایه شریعت و آیین اسلام که از جانب پرورد گار جهانیان برای بشریت مقرر شده، احساس تشنگی آنرا می کردند برخوردار گرداند. وصلی الله علی نبینا محمد و علی آله و صحبه اجمعین.

فهرست مطالب

۲	مقدمه مترجم
۷	پیشگفتار
۸	مقدمه
۱۳	سرآغاز و مقدمات اساسی
۲۸	اصول و ضوابط شرعی در مورد حقوق و وظایف زن
۵۶	بینش و نمای این منشور
۸۷	سفارش ها و درخواست ها
۹۶	مسئولیت زن مسلمان
۱۰۵	فهرست مطالب